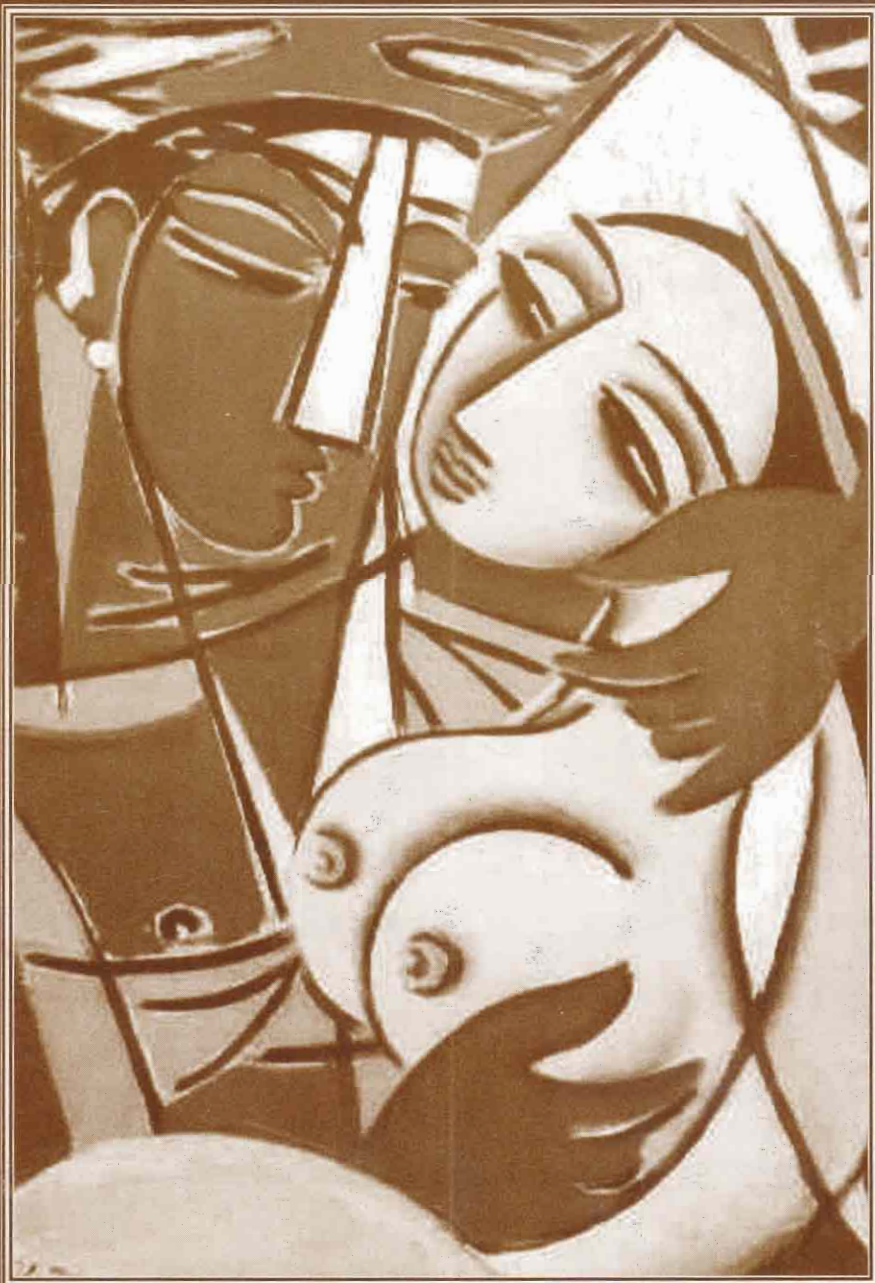

ശങ്ക

1679

കിരകിയ
1079 ഒട്ടേ

பஞ்சாசனம் துயரம்

-சேவாசிபரா-

நின்று நெடுமரமானேன்:
நிழலும் தராது என் காலடி
என்றோ போனீர்கள்?
தோப்பான எம் அடியில்
புல் படர்ந்து

மழை வீழ்ந்து கழுவிய பின்
காற்றறுத்த காவோலை
கருக்கு மட்டை
பொறுக்க வரும் பாட்டியும் பிள்ளைகளும்
எங்கு போனார்கள்
முகமழிந்த பிள்ளைகளும்
முன் செல்லும் வழியறியா இரத்தச் சுவடுகளும்
என் மௌனச் சுவர் மீறா வார்த்தைகளும்
ஐயோ

இரத்த ஏரியை*
இரவுகளில் மாய ஒளி சிந்தும் நகரங்களை
கடந்து வந்து
என் காதருகில் கேட்கிறது அதே குரல்

காற்றாடிக் கலகலக்க
என் முடியில்
ஒளி சுடரும் காலம்
என்று வரும்

(* 1993 பூனகரிக்கும் ஆனையிறவுக்கும் இடையில் உள்ள
கடல் நீரேரி)

குடியே

முகரம் 2

ஆக்கமும்
தொகுப்பும்:-

முகரம் ஆசிரியர் குழு

உள்ளே:-

ஞானம் ஏலம்பேட்
இரா. சம்பந்தன்
D.B.S. ஜெயராஜ்
வ. ந. கிரிதரன்
சேரன்
சக்கரவர்த்தி
தேவ அபீரா
ஜி. மொணிக்கா
ரிஷி
விஜயேந்திரன்
கரிச்சான் குஞ்சன்
இளங்கறவல்

இவர்களுடன்

பொ. விவேகானந்தன்
திருமாவளவன்
அ. கந்தசாமி

ஒலிப்பம்:

கருணா

அட்டை வடிவமைப்பு:-

டிஜி கிராபிக்ஸ் &
ஸ்ப்ரூடியோஸ்

அச்சுப் பதிப்பு:

U.T.M அச்சகம்

வெளியீடு:

முகரம் ஏலமீட்டு
நிறுவனம்

25, Dowswell Dr
Scarborough, Ontario
M1B 1H5
(416) 412-1951
(416) 694-4304
(416) 261-6123

காலம் காலமாகக் கேட்டுச்

சலித்துப்போன அதே முணுமுணுப்புக்களை புலம்பெயர்ந்த சாலைகளில் சில புதிய குரல்கள் இன்று உச்சாடனம் செய்கின்றன. மேதைகளான புதுமைப் பித்தன், ஜெயகாந்தன் போன்றோர் கூட புதுக்கவிதையோடு முரண்பட்டு மோதித் தெளிந்தவர்கள் தான்.

இரும்புத் தூண்களே ஈடாடிய போது இலவம் பஞ்சினை நாம் பறுவாய்ப்படுத்த வேண்டியதில்லை.

காலமும், வெளியும் புணரும் அற்புத வினாடிகளில் இவர்களைக் கணக்கில் ஏற்பதே அபத்தம்.

இவர்களின் இன்றைய அறியாமைக்கும், நாளைய புரிதலுக்கும் இடையில் ஒரு சந்ததியின் அறிவு விண்டிக்கப்படுவதுதான் சமகாலச் சோகம்.

காவியமும், செய்யுளும் விஞ்ஞான விச்சிற்கும், நவீனங்களின் எழுச்சிக்கும் ஏற்ப எல்லைகளை அகலிக்க இயலாத இக்கட்டில் சிக்கியபோது, தேவையின் நிமித்தம் பிறந்ததுதான் புதுக்கவிதை.

பாலபோதினிப் படிய்போடு அமைதி கண்டவர்களை ஓரங்கட்டி விட்டு, புதுக்கவிதை பல ஒளிவருடங்களைக் கடந்து விட்டது என்பதே வெட்கம் கலந்த உண்மை.

உன்னதங்களை உள்வாங்க உழைக்காமலும், சிறப்புக்களைப் புரிந்து கொள்ளச் சிரமப்படாமலும் இருக்கும் இலக்கியச் சோம்பேறிகளுக்குப் புதுக் கவிதை என்பது நரியின் தாவலுக்கு எட்டாத திராட்சைக் குலைதான்.

புதுக் கவிதை புட்டிப் பாலுமல்ல, முற்றிக் கனிந்து இவர்கள் உடட்டெல்லையில் தொங்கும் முந்திரியுமல்ல.

பரந்துபட்ட அறிவுத் தேடலில், எம்மை ஆழப்படுத்துவதால் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய காலா ரூபங்களில் முதன் மையானது புதுக்கவிதை.

இது ஒன்றும் படம் கீறிய பாடம் நடத்தி விளங்கவைக்கும் விவகாரமல்ல.

முகரம் குழு

பயர்அப் புலக்த்லருந்து...

-பாண்டியா தியகாந்தன்-

ஆணி வேச்சுவர் உதிர்ந்து போக,
நுனி அதிர்ந்த ஒரு புயலில்
என் மகரந்தங்கள்
தூரம் தூரமாய்த்
தொலைந்து போயின.

இரவுப் பகல்களிலும்;

இறப்பு இலகுவில் சாத்தியமில்லை,
தமக்குள்ளேயே
சிதறுண்டாலொழிய.

என்னதான் இருந்தாலும்,
சூல்கண்டு கருக் கொள்ள,
அப்பிள் மரமும், மேபிள் மரமும்
சம்மதிக்குமோ....?

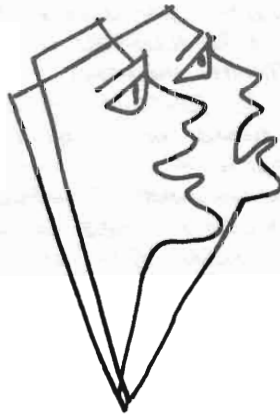
பைன் மரங்களென்றால்
மிகவும் நல்லது

மீண்டும் ஒரு புயலில் சிக்கி,
தூரம் தூரமாய் எறியப்பட்டு,
இங்கும் வீழ நேர்ந்தால்,
மீள
எம்மோடும்
கருக்கட்டுமோ....!

நாடக வளர்ச்சிப் படிகள்

- நாணம் ஸம்பீட் -

கலை மனித வாழ்வில் ஒன்றாகக் கலந்து பின்னிப் பிணைந்துள்ள ஒன்றாகும். நாகரீக காலத்திற்கு முற்பட்ட மக்கள் கூட தங்கள் கலை உணர்வைப் பல்வேறு விதங்களில் காட்டியுள்ளனர்.

கலையை உருவாக்கும் கலை (creative arts) நிறைவேற்றுக் கலை (Performing arts) எனப் பிரிக்கலாம். உருவாக்குக் கலையில் சித்திரம், சிற்பம், என்பன அடங்கும். நிறைவேற்றுக் கலையில் நடனம், நாடகம் என்பன அடங்கும்.

உருவாக்குக் கலையில் படைப்பாளிக்கும் பார்வையாளர்களுக்கும் நேரடித் தொடர்பு இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. சித்திரம், சிற்பம், என்பவற்றை இரசிப்பதற்குப் படைப்பாளியின் பிரசன்னம் தேவையில்லை.

ஆனால் நிறைவேற்றுக் கலையில் படைப்பாளிக்கும் பார்வையாளர் களுக்கும் நேரடித் தொடர்பு இருந்தே ஆகவேண்டும். நடனம், நாடகம் என்பன நடைபெறுகையிலேயே பார்வையாளர்களினால் நுகரமுடியும். இங்கு பார்வையாளர்கட்கும் படைப்பாளிக்கும் நேரடித் தொடர்பு ஏற்படுகிறது.

இவ்வாறு படைப்பாளிக்கும், பார்வையாளர்கட்கும் இடையே நேரடித் தொடர்பு கொண்ட நாடகக்கலையின் வளர்ச்சியை ஆண்டுகளைக் கொண்டு கணக்கிடுவது கடினம். ஆனால் அதனைக் கட்டம் கட்டமாகவே கணக்கிடமுடியும்.

மிகப் பழமை வாய்ந்த காலத்தில் பவேரியன் மலையில் வாழ்ந்த மக்கள் நல்ல செய்திகளைத் தெரிவிக்க இரண்டு முறைகளைக் கையாண்டனர்.

1. மக்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் கூட, அங்கு செய்திகளைத் தெரிவித்தல்

2. செய்திகளை வீட்டுக்கு வீடு சென்று தெரிவித்தல்

இப்படிச் செய்திகளைத் தெரிவிப்போர் முகமுடிகள், தோலினால் ஆன ஆடைகள் அணிந்து நடனமாடிச் செய்திகளைத் தெரிவிப்பர். மேலோட்டமாகப் பார்க்கையில் இதற்கும் நாடகத்திற்கும் எவ்வித தொடர்பும் இல்லாது இருக்கலாம். ஆனால் மிக மிக எளிமையான நாடகத் தொடர்பு ஒன்று இழையோடி உள்ளது இங்கு. முகமுடியின் உபயோகம், தாளத்தோடமைந்த நடனமுறை என்பன பிரயோகப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. இதனைப் பூராதன நாடகம் (Primitive Theatre) என்பார்கள்.

இதனைத் தொடர்ந்து இங்கிலாந்து நாட்டின் எல்லாப் பாகங்களிலும் ஒருவிதமான கூத்து அல்லது ஆட்டம் ஆடப்பட்டது. இதனை Mimmers Play என்பர். இம்முறையில் கிட்டத்தட்ட ஒரு கதையிருக்கும். இவ்வாட்ட முறையில் கதாநாயகன் ஒரு மன்னராகக் கணிக்கப்படுவார். பார்வையாளர்கள் இங்கு வட்டமாகக் கூடியிருப்பர். அந்த வட்டமான களரியில் நடிகர்கள் வந்து தங்கள் கூத்தை ஆடுவர். இதில் கதாநாயகன் (மன்னன்) களிர்க்கு வரும்போது நான் தான் இந் நாட்டு மன்னன் எனப் பாடிக்கொண்டு வருவர். இம்முறை இன்னும் எங்களது நாட்டுக் கூத்தில் மன்னின் வருகைப் பாடலாகப் பாடப்படுவது நினைவு கூரத்தக்கது. இக்கூத்து அனேகமாக டிசம்பர் மாதத்தில் நடைபெறும். வரவிருக்கும் புதுவருடம் பொலிவு பெற்றதாக இருக்க ஆடப்பட்டதாக ஆய்வாளர் கூறுவர். இக்கூத்து முறையில் இருந்து நான்கு செயற்பாடுகள் நாடக முறைக்கு (Theatre) வந்து சேருகின்றன.

1. நாடக ஆடும் நேரம் (Occasion)

2. வசனம்

3. செயற்பாடு (Action)

மூன்றாவதான செயற்பாட்டில் நடிகர்களின் ஓரளவுக்கு ஒழுங்கு படுத்தப்பட்ட நடப்பு, வட்டக்களிர்க்கு நடிகர்களின் பவனி, பார்வையாளர்கள் இடத்துக்கிடம் குழுமுதல் நடைபெறுகின்றன.

அடுத்த வளர்ச்சியில் ஏற்பட்டது ஆடையலங்கார நாடகம் (Costumed play) இம்முறையானது சிறப்பாக தென்இந்தியாவில் வளர்ந்தது. மிக முக்கியமான அம்சம் இம்முறையானது இன்றும் மிகப் பிரபல்யம் வாய்ந்ததொன்றாக ஆடப்பட்டு வருகிறது. முக்கியமாக தென்இந்தியாவின்

கேரள மாநிலத்தில் ஆட்படும் “கதக்களி” நடனமே இதுவாகும். இந்நாடக முறையானது முன்னே கூறிய நாடக முறைகள் போலல்லாது கலை யுணர்வுடன் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட ஆடையலங்காரங்களுடனும் செய்தியைக் கூறும் ஆட்டமுறைகளுடன் (Language of movement) கூடிய ஒரு உன்னதமான ஆட்டமுறையாகும்.

இது கோயில்களை அண்டியுள்ள திறந்த வெளியரங்குகளில் இரவு வேளையில் ஆட்படும். இந்தக் கூத்து அல்லது நடன விழாவுக்கு கொட்டகை அல்லது பந்தல் கட்டப்படும். இக்கொட்டகை மூங்கில் கொண்டு கட்டப்பட்டு கொக்கோ இலைகளினால் வேயப்பட்டிருக்கும். கொட்டகையின் பின்னே பச்சை வாழைத்தாள் கட்டப்பட்டிருக்கும். கொட்டகைக்கும் பார்வையாளர்க்கும் இடையில் ஒரு எண்ணை விளக்கொன்று ஏற்றப்படும். (பனம் மரத்தினால் கொட்டகை போட்டு பனம் ஓலையால் கூரை வேயப்பட்டு எண்ணை விளக்கேற்றிக் கூத்தாடுவது இன்னும் இலங்கையில் நடைபெறுகிறது) இக்கூத்து அல்லது நடனத்தில் கதாநாயகன் மேடைக்கு முதன்முதல் வரும்போது அவரை மறைத்து இருவர் சால்வை பிடிப்பர். இதுவே இப்போதைய திரைச்சீலையின் ஆரம்பதளமாக இருக்கலாம். எனவே இங்கு திரைச்சீலை அறிமுகமாகிறது.

தூரகிழக்கு நாடுகளாகிய கம்போடியா, பர்மா, ஜாவா போன்ற இடங்களில் பாளி நாடக முறை உள்ளது. இம்முறையில் பார்வையாளர்கள் மூன்று பக்கம் இருக்க மற்றைப் பகுதியில் இசைக்குழுவினர் இருப்பர். அநேகமாக இந்நாடகங்களின் கதைகள் இந்து சமயத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டிருக்கும். நாடகம் முடிந்த பின் பெரியவர்களால் அன்பளிப்பாகக் கொடுக்கப்படும் காசு நாடகத்திற்குத் தேவையான உடைகள் (Costume) வாங்க அல்லது நாடகங்களை இன்னும் விருத்தி செய்யப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இங்கு நாடகங்களுக்கு நன்கொடை கொடுக்கப்படும் முறை அறிமுகமாகிறது.

இப்படியாக இருந்து வந்த இந்த நாடகம் அல்லது தியட்டர் நாகரீக வளர்ச்சிக்கேற்ப வளர வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. இத்தேவை அதிகமாக உருவ அடக்கத்திலேயே வேண்டி நின்றது. மேலைநாடுகளில் கத்தோலிக்க சமயம் பரப்ப நாடகங்கள் ஊடகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது போல தீபத்தில் புத்தசமயம் “பொன்” பிரிவினரால் (Bon worship) அழிக்கப்பட்ட வேளையில், அதைக்காப்பாற்றுவதற் பொருட்டு நாடகணக்கில் சமய விழாக்கள் நடைபெற்றன.

இத்தீபத்திய நாடகமுறையில் மத்தியில் கொட்டகை அல்லது பந்தல் போடப்பட்டிருக்கும். பார்வையாளர்கள் பந்தலைச் சுற்றி இருப்பார்கள். செல்வந்தர்களும் சமூகத்தில் உயர்ந்தவர்களாகக் கணிக்கப்பட்டவர்களும் சிறு கூடாரம் அமைத்து அதில் தங்கியிருந்து நிகழ்வுகளைக் கண்டு ரசிப்பர். நிகழ்வு நடக்கும் இடத்திற்கு அண்மையில் பெரிய கட்டிடங்கள் காணப்படும். இங்குதான் நடிகர்கள் தங்கியிருப்பர். இந்த விழாவுக்குத் தலைமை தாங்க இந்தியாவிலிருந்து ஒரு சமயவாதி அழைக்கப்படுவார்.

பாட்டுக்களின் தொடக்கமும் முடிவும் உச்சஸ்தாயியில் அமைந்த தாயிருக்கும். திறமை வாய்ந்த நடிகர்களை வேறு இடங்களிலிருந்து கூட்டிவந்து அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டது. பாடங்கள், உரையாடல்கள், கதை கூறுதல் (Narration) என்பன எல்லாம் எழுதப்பட்டிருக்கும். இம்முறையில் தற்போதைய நாடகங்களில் காணப்படும்

தலைமை தாங்கல், நாடகப் பிரதி, தொழில்முறை நடிகர்கள் என்பவை அழிமுகப்படுத்தப்படுவதோடு நடிப்பு முறையில் மனம் செய்தல், நடனமாடல், கதைகூறல் (Narration) என்பன செயற்பாடடைகின்றன.

இதனைத் தொடர்ந்து பரந்துபட்ட எண்ணக்கரு, நாலு ஐந்து நாட்களுக்கு ஆடப்படும் பெரிய நாடகங்களுக்கு எதிர்மாறான மிகச் சிறிய, ஒரு கருவைக் கொண்ட நாடகமுறை உருவாகியது. இங்கு பல ஆனால் சிறிய பாத்திரங்கள் நடமாட விடப்பட்டன. பாத்திரப் படைப்புகள் மனிதனைச் சார்ந்ததாக இருக்கும். சம்பாஷணைகள் (Dialogue) மிக அழுத்தமாகக் கூறப்பட்டிருக்கும். இவ்வகையைச் சேர்ந்த தொடக்ககால நாடகங்களுக்கு இடையே அந்நாடகங்களுக்குப் பொருந்தாத ஹாஷ்யங்கள் செருகப்பட்டிருக்கும். இது அடுத்த காட்சிக்கான உடைமாற்றம் செய்வதற்கு வசதியாக ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கலாம்.

இந்நாடகங்களில் குடும்பப் பிரச்சினை, ஆண் பெண் உறவு, பெற்றோரின் ஆசைகள் என்பன கருவாக அமைந்திருக்கும். இந்நாடகங்கள் உள் அரங்குகளிலேயே ஆடப்பட்டன.

இதனைத் தொடர்ந்து நாடகப் பிரதியாக்கங்களில் புதிய பரிசோதனை முறைகள் புகுத்தப்பட்டன. 1516ம் ஆண்டளவில் ஜோன் ஸ்கெலர்ன் என்பவர் தனது நாடகமான Magnifycence இல் காட்சிகள் நடைபெறும் இடங்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

1525 இல் ஜோன் கேவூட் என்பார் காதல் என்ற நாடகத்தில் பாத்திரங்களின் குணாதிசயங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1540 இல் ஜோன் ஹெட்சுவேட் என்பார் சண்டை, ஹாஷ்யம், துக்கம் ஆகியன அமைந்த wit and science என்ற காதல் கதை கொண்ட நாடகமொன்றை எழுதியுள்ளார்.

1550 இல் எழுதப்பட்ட Jacob and Esay என்ற நாடகத்தில், பாத்திரங்கள் எல்லாம் ஹீபுறு இனத்தவர்கள், எனவே நடிகர்கள் ஹீபுறு இனத்தவரின் உடைகளை அணிய வேண்டுமென்ற குறிப்பு உள்ளது. இந்நாடகங்கள் யாவும் அரசர்களுக்கு முன் நடைபெற்றதால் காட்சிப் பொருட்கள் என மலை, தோட்டம், சிறு வீடுகள் என்பன முதலிலேயே செய்யப்பட்டு குதிரை வண்டிகளில் கட்டி இழுத்து வரப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மட்டுமன்றி மன்னர்களுக்கான நாடகமாகையால் இந்நாடகங்கள் ஒத்திகைகள் பார்க்கப்பட்டன. இங்கு நாடக மேடையேற்றக் கூறுகளில் ஒன்றான "ஒத்திகை" தோற்றம் பெறுகிறது.

1572 இல் வில்லியம் விசாட் என்பவருடைய நாடகங்களுக்கான செலவுகள் என்பன குறித்து வைக்கப்பட்டதாகவும் 1579-80 இல் எழுதப்பட்ட Duke of Milar நாடகத்திற்கு மேடை அலங்காரங்கள் யாரால் கொடுக்கப்பட்டதெனவும் கூறப்படுகிறது.

இதுவரை மேலே கூறப்பட்டவைகளிலிருந்து நாடகம் ஒரு திட்ட அமைப்புக்குள் வருவது தெரிகிறது.

தொடக்ககாலங்களில் தொழில் முறை சாராத, செய்திகூறல், நடன, ஆட்டமுறைகள், சமயப்பரப்பல் ஆகிய செயற்பாடுகள் விரிவடைய தொழில்முறை சார்ந்த ஒரு கட்டமைப்புக்குள் புகுந்து தற்போதைய நவீன நாடகமுறைகளுக்கு ஒரு வழி வகுத்துள்ளன.

ஆன்சல் அடம்ஸ்

புகைப்படம் எடுத்தவர் ஆன்சல் அடம்ஸ்
 1865-1948

உலகப் புகழ் பெற்ற புகைப்படக் கலைஞர்
 ஆன்சல் அடம்ஸின் புகைப்படம்.

உடனடிச் சூரியனை...

-சுந்தரமூர்த்தி-

நொண்டிச்சூரியனை இழுத்துவந்து
 சிறையிலடையுங்கள்.
 வெண்ணிலவுக்கும்
 சில்லறைக் கடை விரித்த நட்சத்திரங்களுக்கும்
 கதவடைப்புச் செய்யுங்கள்.
 வானவீதிக்கு தடைகள் போட்டு
 முகிற் கூட்டங்களையெல்லாம்
 முடக்கிவையுங்கள்.

என் மண்ணில் வீழ்த்தப்படும்
 சின்னஞ்சிறியவர்க்காய்
 நான் பாட
 பிரபஞ்சம் ஒரு கணம் நிசுப்தப்பட்டும்..

செவிட்டுத் துவக்குகளே
 இத் துளிப்பொழுதமையைக் கிழித்து
 உங்களுக்கெதிராய் போர்ப்பிரகடனங் செய்வேன்.

நீவிர்

பட்டுக் கச்சை கட்டி பகட்டாடிவர
பாலகருயிர்கள்
பட்டுப் பூச்சிக் கூட்டுப் புழுக்களல்ல.
நாளை சோளகத்திலாடி
சூரியனோடு சன்னதஞ் செய்யும்
வைரப் பனை களின்
சின்ன வடலிகள்.
வியர்வைநெடிச் சேலைத் தலைப்பிலே
முடிந்து
பெருத்த கற்பனை முட்டைகளோடு
சூல்கொண்டு
பொரித்தகுருவிக் குஞ்சுகள்.

ஊர்மனை ஒழுங்கையெல்லாம்
காக்கியடுத்தி காற்றாடிவருவீர்
கல்லறையை கோவிலென்று
வணங்கிக் காட்டுவீர்
வீரன் அல்லது துரோகி யென
மகுடம் கட்டி
உயிரை மெல்லக் குவளையிலூற்றி
உறுஞ்சிக் குடிப்பீர்.
கூடி நின்று 'ஹரோகரா' சொல்ல
இனிதாய் நிகழும்
சடங்கைப் போல

வாழ்வின் இருத்தலையறியா
மழலைகள் இவர்கள்
மரணமே இலக்கென்றெண்ணி
காற்றிலே கரைவர்
கற்பூரப் படிமென.

செவிட்டுத் துவக்குகளே!
மனிதக் பிஞ்சுகள் மீது
மரணத்தை இறையாதே
உனக்கெதிராய் எழுமோர் புதிய பரிணாமம்.
அதுவரையில் போர்ப்பிரகடனங் செய்வேன்.

அமலி! என்ன பிள்ளை நீ செய்யிற வேலை? முதலிலே போய் அவரின்ரை காலிலே விழுந்து கும்பிடு மோனை. அப்பா இல்லாத இடத்திலே ஒரு தகப்பனுக்குத் தகப்பனாக இருந்து உன்னை வளர்த்து இப்படியொரு நல்ல வாழ்க்கையை அமைச்சுத் தந்த மனுசன். ஓடிவந்து என்ரை காலிலே விழுகிறாய். போ. போ பிள்ளை.

அம்மா இப்படித்தான் சொல்லுவாள் என்று அமலிக்குத் தெரியும். அப்படியிருந்தும் அம்மாவின் காலிலேதான் முதலில் விழுந்து கும்பிட்டாள். அவர் அவரென்று அம்மா சொல்வது அக்காளின் கணவனை. அவளின் அத்தானை.

அத்தான்! அவர் அக்காளுக்கு மட்டும் அத்தானாக நடக்க நினைத்திருந்தால் வாய்குளிரக் கோடிமுறை அத்தான் அத்தானென்று அமலி கூப்பிட்டிருப்பாள். அம்மாவுக்கு முன்பு அவரின் காலிலேதான் அவள் விழுந்து கும்பிட்டிருப்பாள். ஆனால் பெற்ற பிள்ளையாக நடத்தப்பட வேண்டிய தன்னை அதுவும் பெற்ற மகளாக எண்ணி நடந்த தனக்கும் அத்தானாக நடக்க முற்பட்டதை அவளால் இன்னமும் மறக்க முடியவில்லை.

திருமணம் செய்து கொண்ட புனிதமான நாளில் போயும் போயும் இந்த நாயின் காலிலே விழுந்துதான் முதலில் கும்பிட வேண்டுமா? என்ற எண்ணத்தில் அம்மாவின் காலிலேயே விழுந்துவிட்டாள். அதைக்கண்டு அம்மா சொன்ன வார்த்தைகள் தான் அவை. அம்மா பதறித்தான் இருப்பாள்.

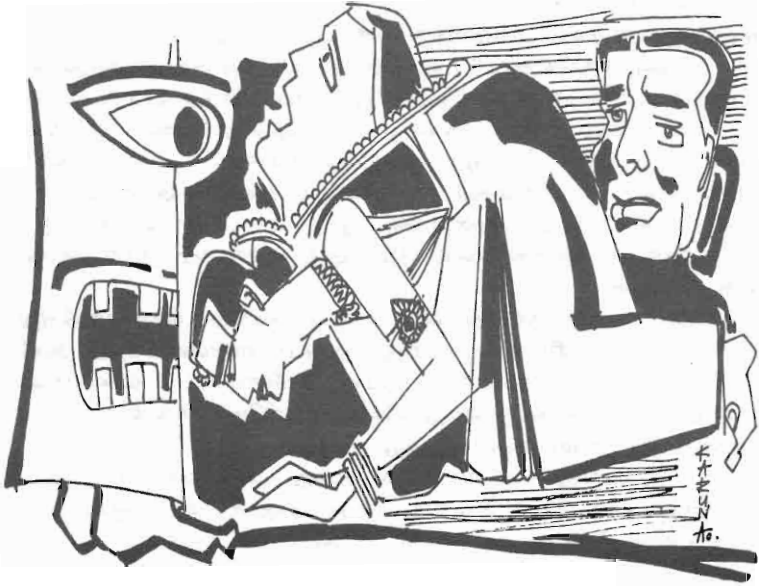
சற்றுப் புறமும் பிறத்தி மனிதர்கள். பக்கத்திலே கணவன் முன்னாலே தோழியான கணவனின் அக்கா. அண்ணன் பிள்ளைகள். கதவோரம் கண்கள் கலங்க தன்னையே பார்த்துக் கொண்டு நிற்கும் அபலையாக அக்கா அம்பிகா. அவளுக்காக அவளின் நல்ல குணத்துக்காக என்றாலும் இவனுடைய காலிலே விழுந்தான் வேணும். கண்களை இறுக மூடிக்கொண்டு எவ்வளவோ காலத்துக்குப் பிறகு இன்றுதான் அமலி கிட்டப் போனாள். கடவுளே என்னைக் காப்பாற்று. கிடைச்சது சான்ஸ் என்று இந்த மனுசன் என்னைத் தொட்டுத் தூக்கிப் போடுதோ தெரியாது. கடவுளே ஒரு புத்து நிமிசம் காப்பாற்று. நான் என்னுடைய மனுசனோடே ஓடிவிடுகிறேன். அவரை இனி விட்டுப்போட்டுத் தனிய இந்தப் பக்கம் வரமாட்டேன் சாமி. தேகம் குளிர்ந்து நடுங்கியது.

அழகிய பட்டுவேட்டி. லொன்றிறத்திலே சட்டை. இடுப்பிலே வரிந்து கட்டிய சால்வை. நெற்றியிலே பெரிய சந்தனப்பொட்டு. மடியிலே குழந்தை. என்று அமாக்களமான கோலத்துடன் வீடியோ எடுத்தது சரியில்லை என்று யாருடனோ கத்திக் கொண்டிருந்த அத்தானின் முன்பு குளிந்தாள். முதுகுப் புறத்திலே எதையாவது பாய்க்குதோ இந்த மனுசன். உடம்பு நெளிந்தது.

என்னம்மா இதெல்லாம்? அம்மா காலிலே விழுந்தால் காணும். எழும்பும். அம்பிகா இஞ்சை வரலும்பா. இவள் பிள்ளையைப் பாரும். அக்காளின் கண்ணிலே பொலபொலவென்று கண்ணீர். அவளின் கண்ணீர் நியாயமானது. அப்பழக்கில்லாதது. தனது குடும்பத்தில் உள்ளவர்களை நல்லாக்கி விடவேண்டும் என்ற இலட்சியத்தை மற்றவர்களை இம்சிக்காமல் கடைப்பிடிக்கும் ஒரு தாயுள்ளம் படைத்தவள் அக்கா. அவளுக்காக எத்தனையோ சர்க்கடைத் துன்பங்களை இவ்வளவு காலமும் சகித்துவிட்டுப் போகிறாள் அமலி.

மெளன புத்தம்

- இரா. சம்பந்தன் -

தன்னுடன் கல்லூரியில் படிக்கும் பிள்ளைகள் தெருவிலே தொல்லைபெற்று ஓடியோடி வீட்டுக்குச் செல்ல தான் மட்டும் வீட்டிலே தொல்லைபெற்று தெருவிலே நேரத்தைக் கடத்திய காலங்களை அவள் மனம் எண்ணிப் பார்க்கிறது. அவள் கண்களிலும் கண்ணீர். தன்னைத் தூக்கி அணைத்துக் கொண்டு கண்ணீர் விரும் அக்காளின் பிடியைத் தளர்த்திக் கொண்டு நடந்தாள். நடக்க முடியவில்லை. சந்தோச நாளிலும் மனம் கனத்தது.

அவள் மனதிலே அந்தப் பழைய நாட்கள். அவலத்தின் விளிம்பிலே அதுவும் ஆருக்கும் சொல்ல முடியாத அசிங்கத்தின் பிடியிலே தவித்த நாட்கள் படமாக ஓடுகின்றன.

அமலி உன்னையும் அம்மாவையும் தம்பியையும் கூப்பிட முப்பதாயிரம் முடிஞ்சது. இவருக்குத் தெரிஞ்ச பொடியன் ஒன்று தன்னை அம்மா தங்கச்சி என்று பொன்சர் பண்ணித் தந்தபடியால் உந்தளவிலே முடிஞ்சது. இல்லாட்டில் இன்னும் கூட முடிஞ்சிருக்கும்.

மெய்யே மோனை முப்பதாயிரம் டொலர் யாழ்ப்பாணத்திலே கணக்கவோ மோனை?

பத்து லட்சத்துக்கு மேலே அம்மா.

மோனை நான் கேட்கிறேன் என்று குறை நினைக்காதே. நீ உவ்வளவும் செய்ய அவர் ஒன்றும் சொல்லலையே?

சீ! அவர் நல்லவரம்மா. அவர்தான் ஓடியாடி எல்லா அலுவலும் பார்த்தது. நீங்கள் ஏறிவிட்டியள். அந்த இரவு முழுக்க மனுசன் ஒருகண் நித்திரை கொள்ளவில்லை என்றால் பாரன்.

அத்தான் பாவம் அக்கா.

அந்த மனுசன் நல்ல குணமானது என்ற படியால் இவ்வளவு காசையும் கட்டி எங்களை இங்கே கூப்பிட்டது. இல்லாட்டில் அந்தச் செல்லடியிலே ஊர் ஊராக அலைஞ்ச அண்ணந்தண்ணி இல்லாமல் செத்திருப்பம். எனக்கு இவள் அமலியாலை தானே மோனை ஒருகண் நித்திரையிலலை. இந்தியன் ஆமிக்காரர் இரண்டு பேர் ஒரு நாள் அறைக்குள்ளே வா சோதிக்க வேணும் என்று நிற்கிறான்கள். எல்லாரும் குளறிக் கூத்தாடித்தான் தப்பினது. இல்லாட்டில் அன்றைக்கே இது நாசமாய்ப் போயிருக்கும். நான் வந்ததல்ல. இதைக் கொண்டு வந்து சேர்த்தது தான் பெரிய நிம்மதி மோனை.

அம்மா அக்காவுக்கு நிம்மதிப் பெருமூச்சுடன் அப்படிச் சொல்லும்போது அமலிக்கும் அது சரியாகவே பட்டது. ஆனால் எண்ணெய்க்குத் தப்பி அடுப்பிலே வீழ்ந்த கதைபோல இந்தியன் ஆமியை விடக் கேவலமான ஒரு அத்தானின் குகைக்கு வந்து சேர்ந்திருக்கிறேன் என்பதை உணர அவளுக்கு மூன்று மாதங்கள் பிடித்து விட்டது.

அவள் உணர்ந்து கொள்ளத்தான் மூன்று மாதங்கள் எடுத்தனவே ஒழிய அந்த வலைவிரிப்பு வேலைகள் தான் வந்தவுடனேயே ஆரம்பமாகி விட்டன என்று இப்பொழுது அவளுக்கு நன்றாகப் புரிகின்றது.

தற்செயல் நிகழ்ச்சிகள் என்று ஒதுக்கிவிட்ட எத்தனையோ விசயங்கள் அவளுக்கு இன்று நன்கு திட்டமிட்டு நடத்தப்பட்ட நாடகங்கள் என்று புரிகின்றது.

அன்று ஒரு சனிக்கிழமை. அக்காளின் பிள்ளைகளைப் பார்த்துக் கொண்டு அம்மா விட்டில். அக்காவுக்கு உடம்பு சரியில்லை. வீட்டுக்கு சமையற் பொருட்கள் வாங்க அத்தானுடன் காரில் புறப்பட்டாள் அமலி. மெல்லிய குளிர் பெற்ற தகப்பனுக்கு சொந்த அண்ணனுக்கு சமனான அவனின் பாசம் பின் சீட்டில் ஏற வேண்டும் என்ற உணர்வு தரவில்லை அன்று. இப்போதெல்லாம் பின் சீட்டில் ஏறுவது மட்டுமல்ல. கண்ணாடியிலே

தன்னைப் பார்த்துவிடாதபடி இருக்கவும் அவளுக்குத் தெரியும்.

அமலி! எப்படி எங்கு எல்லாம் போவது?

நல்லாய்ப் படிக்கிறேன் அத்தான். ஆனால் இங்கிலீஸ் தான்களட்டம். இங்கே எல்லாரும் வேறு மாதிரிக் கதைக்கினம்.

இங்கே எல்லாமே வேறு மாதிரித்தான் அமலி. எங்கன்றை சனங்களே எவ்வளவு முன்னேறி விட்டுது.

அதெண்டால் உண்மைதான் அத்தான். பொம்பிளையள் எல்லாரும் ஜீன்ஸ் அப்படித்தான் போட்டுக் கொண்டு வருகினம்.

கொஞ்சநாள் போனால் குளிர் வந்துவிடும். நீரும் போடத்தானே வேணும்.

சீ! போங்கோ அத்தான். நான் செத்தாலும் போடமாட்டன்.

அப்படிச் சொல்லாதையும் அமலி! ஏன் சொல்லும் பார்ப்பம். என்று தொடங்கி கனடாக் காலநிலைகளைப் பற்றியும் உடுப்புகள் பற்றியும் அத்தான் சொன்ன புதிய செய்திகளை ஆவலோடு கேட்டாள் அவள். உம்முடைய உடம்பு இப்படி என்றபடியால் நீர் இப்படிப்பட்ட உடுப்புப் போட்டால் தான் வடிவு என்று அத்தான் உள்ளடைகள் பற்றிச் சொன்னபோது ஒரு புறம் வெட்கமாக இருந்தாலும் உடம்பெல்லாம் என்னவோ பரவுவது போல உணர்ந்தாள் அமலி. இதையெல்லாம் ஏன் கதைக்கிறார்? எதற்குப் பாதை போடுகிறார்? என்ற விளக்கம் அப்போது அவளுக்கு இல்லை. அவர்தானே வாங்கித் தரவேணும். அதனால் தான் கதைக்கிறார் கேட்கிறார் என்று நினைத்துக் கொண்டாள். கடை கண்ட இடமெல்லாம் கைநிறையப் பொருட்கள். சாப்பாடுகள்.

ஒரு கேள்வி. அம்மாவும் அக்காவும் கூட வராத சமயத்தில் ஏன் இதைச் செய்யணும்? அந்தக் கேள்வி பிறக்க அவளின் இதயப் பெண்ணிற்குச் சிந்தனைக் கணவன் கிடைக்கவில்லை. அதனால் சந்தேகக் குழந்தையும் பிறக்கவில்லை.

தொடரும் கார்ப்பயணங்கள். அதிலும் திட்டமிட்ட தனிப்பயணங்கள். பக்கத்தில் வாங்கக் கூடிய பொருட்களெல்லாம் பல மைலுக்கு அப்பால், அப்போதெல்லாம் எத்தனைபோ காது கூசும் கதைகள். கேள்விகள். ஒவ்வொரு பேச்சின் முடிவிலும் அக்கா சரியில்லை. நீர்தான் நல்ல பிள்ளை என்ற முனைப்பு.

அன்றும் அமலி அத்தானுடன் சென்று கொண்டிருந்தாள். இப்பொழுது எல்லாம் செல்ல விருப்பம் இல்லைத்தான். அக்காவின் சொல்லுக்காகக் கூடப் போனாள்.

அமலி ஒன்று சொல்லறன் கோவிக்கமாட்டேன் என்று சொல்லும்.

இல்லைச் சொல்லுங்கோ அத்தான்.

உம்முடைய நல்ல குணத்தைப் பார்க்கப் பார்க்க முந்தியே அக்காவுக்கு முதல் உம்மைக் கட்டியிருக்கலாம் போல இருக்குது. எல்லாம் என்றை தலைவிதி.

கட்டியிருக்கலாம் என்று படுதோ. கட்டலாம் என்று படுகுதோ. கம்மா விசர்க்கதை ஒன்றும் கதைக்க வேண்டாம். சொல்லிப் போட்டன்.

நண்ட மெளனம். போய்த் திரும்பும் வரை அவள் கதைக்கவேயில்லை. தான் இவ்வளவு நாளும் கதைத்த கதைகள் எதுவுக்குமே உள்ளோக்கம்

இல்லை என்கிறது போன்ற எத்தனையோ கதைகள். எதுக்குமே அமலி காது கொடுக்கவில்லை. அழுது கொண்டிருந்தாள். காது வெந்துவிடும் கதைகளை மட்டும் கேட்டுப் பழகிப்போன காரில் கோயில் கதைகள், பாசக் கதைகள். பழைய அசிங்கங்களுக்குப் பலகை போட்டு மறைக்கும் முயற்சி. கிட்டாதாயின் வெட்டென மற என்ற தத்துவ அரங்கேற்றம். அமலி தலை கவிழ்ந்து இருந்தாள்.

அமலிக்கு அழுகை மட்டுமல்ல ஆத்திரமுமாக இருந்தது. என்ன இப்படியும் சனங்கள் இந்தக் கனடாவிலே இருக்குதுகளா? இடங்கள் சிறியதாய் போனதாலே இதயங்களும் சிறுத்து விட்டனவா? குளித்துவிட்டு வரும்போது இடியும் ஓடைகள். அது காரணமா? இவன்களின் இந்த அலைவுக்கு அளவுமீறிய ஆசைக்கு என்னதான் காரணம்?

தனது கோபத்தைக் காரின் கதவிலே காட்டிவிட்டு வீட்டிற்குள் நுளைந்தாள் அவள்.

என்னடி ஒரு மாதிரி வாறாய்? ஏன் சாமான் ஒன்றும் வாங்கலையா? எனக்குத் தெரியாது. அத்தானைப் போய்க் கேள்.

என்னப்பா ஏன் இவள் சீறிக் கொண்டு போறாள். இது அக்கா. இப்ப உள்ள பிள்ளைகளுக்கு நல்லதுக்கு ஏதாவது சொன்னால் பிடிக்காதே! எவ்வளவு அழகான பதில். பாவி! முழுவிசயத்தையும் அக்காவுக்குச் சொன்னால் இதுதான் உன்னுடைய கடைசி உறவாக இருந்திருக்கும். போ.

“கண்டறியாத பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போய்த்தான் சீர்கெட்ட பழக்கங்கள் மட்டுமரியாதை இல்லாத கதைகள்” தன்பங்கிற்கு அம்மா கத்தினாள். அக்காவைப் போல அதுக்கும் வெள்ளை மனசு. அப்படித்தான் சத்தம் போடுவா.

அறைக்கதவைப் பூட்டிவிட்டு படுக்கையில் இருந்தாள். எப்படியும் இன்றைக்கு கதவுக்கு உட்பக்கம் கொக்கி போடணும். கைகள் நடுங்கின இத்தனை காலமும் நடைபெற்ற அத்தனை நிகழ்ச்சிகளும் சங்கிலித் தொடராக மனதில் ஓடின.

ஒருநாள் குளித்துவிட்டு உடைமாற்றிக் கொண்டிருந்தாள் அவள். திடீரென்று அறைக் கதவைத் திறந்து கொண்டு அக்காளின் கணவன். என்ன? என்னத்தான் அதிர்ந்து போய்க் கேட்டாள். அதற்குள் மாப்பைப் பொத்திக் கொண்டு எத்தனையோ அதிரடி நடவடிக்கைகளைக் கைகள் எடுத்துவிட்டன. நல்ல காலம் ஒரு நிமிடம் முந்தியிருந்தால்? நினைத்துப் பார்க்கவே வெடவெடத்தது உடம்பு.

அட்டே நீர் நிற்கிறீரா? நீர் குளிக்கிறீர் என்று நினைச்சன் “அயன் பொக்ஸ்” உங்கே இருக்கா?

இல்லை இல்லை நான் எடுக்கவில்லை.

எங்கள்ரை ருமிலும் காணல்லை. உரையாடல் நீண்டதே ஒழிய வெளியே போவம் என்ற எண்ணத்தைத் துளியும் காணோம்.

அன்று இந்த நிகழ்ச்சி குற்றமாகத் தெரியவில்லை அமலிக்கு. சர்வசாதாரணமாக ஒதுக்கிவிட்ட அந்த நிகழ்ச்சிக்கு ஆயிரம் அர்த்தங்கள் பிறந்து அவளை இன்று ஆத்திரத்தால் துடிக்க வைத்தது. அக்காவுக்குத்

எதிரொலிக்கிறது. அத்துடன் சமுதாயப் பிரதான நீரோட்டத்தில் இடம் பெறாத கருத்துக்களுக்கு அரங்கமாக அமைகிறது.

மூன்று மொழிகளிலும் அறிவிப்புக்கள், சிங்கள தமிழ் மொழிகளில் மாறி மாறிப் பாடல்கள், முக்கிய செய்தி, நிகழ்வுகள் பற்றிய உரையாடல்கள், நேர்முகச் செவ்விகள், இன ஒற்றுமையை வலியுறுத்தும் அபிப்பிராயங்கள் என்று இந்த வானொலி தனக்கே உரித்தான பாணியில் களைகட்டுகிறது

சமூக உணர்வுடன்கூடிய சங்கீதத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லும் சிங்களப் பாடகி நந்தா மாலினி இசைத்தட்டுகள், மற்றும் புலம் பெயர்ந்த தமிழர் உணர்வுகளைத் துல்லியமாக வெளிப்படுத்தும் ஜேர்மனிய "சங்கதிகள்" ஒலி ஒவிய இசை நாடாக்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட கீதங்கள் அடிக்கடி ஒலிப்பதுடன் நிறைந்த வரவேற்பையும் பெற்றுள்ளன.

இலங்கையில் பாடல்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் என்ற தலைப்பில் தமிழ், சிங்கள, பாடல்களை வைத்து ஒலிபரப்பப்பட்ட விவரணைச் சித்திரம் மிகச் சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. அதே போல் இலங்கையில் நடைபெறும் அதிகாரப் பகிர்வு முயற்சிகள் தொடர்பாக ஆராய்ந்த கருத்தரங்கும் நன்றாக இருந்தது. தமிழ் ஈழச் சங்கப் பிரதிநிதி, சிங்கள அமைப்பின் பிரதிநிதி, ஒரு பத்திரிகையாளர் ஆகியோர் இதில் பங்குபற்றினர்.

வாப நோக்கின்றி நடைபெறும் இவ் வானொலியின் தயாரிப்பாளர்கள் மூவர் முந்நாள் பத்திரிகையாளர் காமினி திசாநாயக்க, முந்நாள் விரிவுரையாளர் சாம் ராஜேந்திரா, மனித உரிமைகள் சட்டத்தரணி ஹசக்க ரத்னமலல்ல ஆகியோரே இவர்கள். இம் முவருடன் மாணவியான ஆன் பூர்ணிமாவும் சேர்ந்து நிகழ்ச்சிளை வழங்குகிறார்.

கறுப்பின மக்களின் நிகழ்ச்சி, ஸ்பானிய மொழி நிகழ்ச்சி ஆகியவற்றிற்கிடையே புதன் தோறும் "ரேடியோ சாந்தி" ஒலிபரப்பாகிறது.

இந்நிகழ்ச்சியில் சமூகமட்டத்திலான தகவல்களை ஒலிபரப்ப நீங்கள் அழைக்கவேண்டிய தொலைபேசி 416 703 8142. நிகழ்ச்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கையில் உங்கள் கருத்தைத் தெரிவிக்க நீங்கள் அழைக்க வேண்டிய இலக்கம். 416-736 5656.

பாரிஸ் 'முகம்'

பிரான்சு நாட்டுத் தலைநகர் பாரிசுக்குள் புலம் பெயர்ந்துள்ள ஈழத் தமிழர்கள் சிலரின் அயராத உழைப்பின் காரணமாக உருவான தமிழ்த் திரைப்படமே முகம் ஆகும். ஈழமண்ணுடனான தொடர்புள் கொடி உறவுகள் அறுந்த நிலையில் அந்நிய மண்ணில் வந்து விழுந்து "முகம்" கொடுத்த எம்மவர்கள் வாழ்க்கையை யதார்த்தமாக சித்தரிப்பதே திரைப்படமாகும்.

ரொரென்றோவிலும், மொன்றியலிலும் இத்திரைப்படம் அண்மையில் காண்பிக்கப் பட்டது. இங்குள்ள வெகுஜன ஏடுகள் படம் பற்றி அதீத பாராட்டுக்களுடன் கூடிய விமர்சனங்களை நிறைத்திருந்தன. வங்காள, மலையாள கலைப் படங்களைபெல்லாம் இந்த "முகம்" தூக்கிச்சாப்பிட்டு விட்டது போன்ற புகழாரம் ஏராளம். புலம் பெயர்ந்த தமிழரின் அன்றைய வாழ்வைப் பிரதிபலிப்பதாகக் குறிப்புரைகள் தாராளம். உண்மை என்ன?

நாலாந்தர தென்னிந்திய சினிமாக்களைப் பின்பற்றி எடுக்கப்பட்ட புலம் பெயர்ந்த

தமிழ் சினிமாக்கள், மற்றும் தமிழ்த் திரைப்பட பாடல்கள் நடனக் காட்சிகள் ஆகியவற்றைப் பிரதி பண்ணித் திரையோவியங்களைப் “பெருமை” யுடன் தயாரிக்கும் எம்மவர் மத்தியில் இந்த “முகம்” வித்தியாசமானது தான். ஒரு மலிந்த மசாலாப் படத்தைத் தயாரிக்க முற்படாமல் சமூகப் பிரச்சனையுடன் கலைப்படத்தின் தன்மைகளுடன் “முகம்” படத்தைத் தயாரிக்க பாரிஸ் கலைஞர்கள் முன் வந்தமை பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்று தான். இதில் சந்தேகமேயில்லை.

ஆனால் அதற்காகப் படத்தை ஒரேயடியாகத் தூக்கிவைத்து சத்தியஜித்ரே போன்றோர் படைப்புகளை மிஞ்சி விட்டதாக விஞ்சிய விமர்சனங்களை முன்வைப்பது நம்மை நாமே ஏமாற்றிக்கொள்வதாகும். அத்துடன் அப் பாரிஸ் படைப்பாளிகளையும் ஒரு செயற்கை மமதைக்குள் தள்ளுவதாகும்.

குறிக்கோள் நன்றாக இருந்த போதிலும் தொழில் நுட்ப ரீதியாகப் பல குறைபாடுகள் காணப்பட்டன. பாத்திரங்களின் தன்மைகளை தீர்மானித்திருந்த விதம் கூட ஒன்றிரண்டைத் தவிர ஏனையவற்றில் திருப்தியாக இருக்கவில்லை. பாத்திரங்களின் நடிப்புகள் ஓரிரண்டு பேரைத் தவிர இயற்கையாக அமையவில்லை. கதை சொல்லப்பட்ட விதம் பல இடங்களில் குறிப்பாக, இறுதியில் தொய்ந்ததுடன் செயற்கையாக அமைந்துள்ளது. அத்துடன் பல தடவைகளில் அடுத்த திருப்பம் என்னவாக இருக்கும் என்பதை சுலபமாக அனுமானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. “சினிமா வெரயிட்டி” என்ற வகையறையுக்குள் இதனைச் சேர்க்கக்கூடியதாக இருந்தாலும் அதி அற்புதமான படைப்பு என்று துதி பாடுவது அபத்தம்.

ஆனாலும் “முகம்” படத்துடன் ஆண் பார்வையாளர்கள் ஒன்றிப் போவதற்கு ஒரு முக்கிய காரணமுண்டு. புலம் பெயர்ந்தோர் “முகம்” என்று தெரிவிக்கப்பட்டாலும் கூட படத்தில் காண்பிக்கப்படுவது தமிழ் ஆண்கள் சிலரின் கூட்டு வாழ்க்கைதான். புலம் பெயர்ந்த தமிழர் குடும்ப வாழ்க்கையோ சமூக வாழ்க்கையோ அல்லது தமிழ்ப் பெண்கள் வாழ்க்கையோ காண்பிக்கப்படவில்லை.

தனியான ஆண்கள் சிலர் அல்லது பலர் ஒரு பொதுவான இருப்பிடத்தில் பங்கு போட்டுக் கொண்டு சீவியம் நடத்துவது புலம் பெயர்ந்த வாழ்க்கைக்கு மாதிரி உரித்தானதல்ல. நமது தாயகத்தில் கூட நம்மவரில் எத்தனையோபேர் உயர்கல்விக்காகவும் வேலைவாய்ப்புக்காகவும் தென்னிலங்கை வந்தபோது அனுபவித்தது தான். “சமூக” வாழ்க்கை என்று பொதுவாகச் சொல்வார்கள்.

இத்தகைய வாழ்க்கையில் வெவ்வேறு இடங்களிலிருந்து வந்தவர்கள் சேர்வது, பிரிவது, நட்புக் கொள்வது, பகைப்பது, குதூகலித்து மகிழ்ச்சியாக இருப்பது, சோகங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வது போன்றவை இத்தகைய வாழ்க்கை முறையை அனுபவித்த அனைத்து ஆண்களுக்கும் பழக்கமான ஒன்று தான். எனவே இப்படியான வாழ்க்கையைத் திரையில் காணும் போது நாம் அனுபவித்த அல்லது அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பவைகளைக் கண்டு அவற்றுடன் நம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டு ஐக்கியமாகி விடுகிறோம். அத்துடன் பிரிந்து வந்த அன்னையை, ஊரை, உற்றாரை, நினைவூட்டும் காட்சிகளைத் திரையில் காணும் போது உணர்ச்சி வசப்படுகிறோம்.

இப்படியான மனவுணர்வுகள் எம்மை ஆட்கொள்ளுகின்றமையால் “முகம்” படம் நம்மைக் கடுமையாகப் பாதிக்கின்றது. அதி சிறந்த படம் என்ற அபிப்பிராயமும் தோன்றுகிறது. ஆனால் இது முற்றிலும் சரியல்ல.

ஆனால் மீண்டும் இங்கு “முகம்” தொடர்பான படைப்பாளிகளைக், கலைஞர்களைப்

பாராட்டியே தீரவேண்டும். வழமையான திரைப்பட மசாலாவுக்குள் கையைப் பிசையாமல் வித்தியாசமான நன்முயற்சியில் ஈடுபட்டமை குறிப்பிட்டுப் பாராட்டவேண்டிய அம்சம். திரைப்படக் குறைகளை உணர்ந்து தம்மைச் செழுமைய் படுத்திக் கொண்டால் இவர்கள் இன்னும் எவ்வளவோ முன்னேற்றகரமான முயற்சிகளை வழங்கலாம்

இறுதியில் ஓர் ஆதங்கம். கனடாவில் தமிழ்த் திரைப்பட முயற்சிகளில் ஈடுபடுவோர் “முகம்” போன்ற படைப்புகளால் உந்தப்பட்டு நல்ல முயற்சிகளில் ஈடுபட முன்வருவார்களா?

அதாவது தரங்குறைந்த தென்னிந்திய சினிமாக்களின் அடிப்பொற்றிப் அல்லது பிரதி பண்ணிப் படமெடுக்கும் முயற்சிகளைத் தவிர்க்கத் தயாரா?

பராக்கிரம நிரியெல்ல

“யசோராவய” என்ற பிரபலமான தொலைக்காட்சி நாடகம், சிறி மெதுர, அனோமா போன்ற திரைப்படங்களை நெறியாள்கை செய்த பிரபல சிங்களத் திரைப்பட இயக்குனர் பராக்கிரம நிரியெல்ல தற்போது கனடா வந்திருக்கிறார். எத்தனையோ சர்வதேச விருதுகளைப் பெற்றுள்ள இம்முன்னணிப் படைப்பாளி ஆழமானவர், அமைதியானவர், அடக்கமானவர்.

யப்பானிய பாரம்பரிய நாடகக் கூத்து வடிவிலான “கமுக்கி” “நெ” ஆகியவை பற்றி இவர் நெறியாள்கை செய்து உருவாக்கிய இரண்டு விவரணப் படங்களைக் காணும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அண்மையில் அதன் பின்னர் தனிப்பட்ட முறையில் உரையாடும்போது ஒரு தகவலைத் தெரிவித்தார். மனதுக்குக் கஷ்டமாக இருந்தது. தான் அண்மையில் ஒரு திரைப்பட முயற்சிக்காக கிழக்கு மாகாணம் சென்றபோது அவதானித்த ஒன்றைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்.

கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள கானகங்கள் கண்முடித்தனமாக அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் என்ற போர்வையில் புலிகள் நடமாடும் பகுதிகளைக் கட்டுப்படுத்துகிறோம் என்ற சாக்கில் இக்காட்டு மரங்கள் கணக்குவழக்கின்றி வெட்டி வீழ்த்தப்படுகின்றன.

பாதுகாப்புப் படையினர் காட்டிலாகா அதிகாரிகள், மரக்கூட்டுத்தாபனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மரவியாபாரிகள் என்ற நான்கு சாராரும் இக்கூட்டு முயற்சியில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். கேட்டுக் கேள்வியின்றி வெட்டி வீழ்த்தி, தென்னிலங்கைக்குள் கொண்டுவந்து விற்பனை செய்கிறார்கள். மரம் விற்கும் விலைக்கு இலாபமோ இலாபம். எல்லாமே பாதுகாப்புக்குத்தாண்டா.

வடக்கிலும் இது நடைபெறுகிறது. குடாநாட்டின் பாரம்பரிய விருட்சகமான பனைமரங்கள் முன்றில் ஒரு பகுதி தறிக்கப்பட்டாகி விட்டது. இப்போது வன்னியில் “ஜயசிக்குறு” முன்றிறை முன்றிறை கருங்காலியும் முதிரையும் வெட்டித் தறிக்கப்பட்டுக் காசாகின்றன. வெஷலடிக்கும் குண்டு வீச்சுக்களும் மிஞ்சிய பகுதிகள் தீயிடப்படுகின்றன. வனவிலங்குகள் அருகி வருகின்றன.

இலங்கை சுதந்திரமடைந்தபோது நாட்டின் மொத்த நிலப்பரப்பில் 16% காடுகள் தாம். இப்போது அது 3% ஆகிவிட்டது. இப்போர் முடியும்போது மிகவும் குறைந்துவிடும். முன்னர் உணவு உற்பத்தி, மகாவலி நீர்ப்பாசனம் என்ற பெயரில் காடுகள் அழிக்கப்பட்டன. மரவியாபாரிகள் பணபலம் பெற்றனர். இப்போது பாதுகாப்பு என்ற பெயரில் வடகிழக்கில் காடுகள் அழிக்கப்படுகின்றன.

இது மாபெரும் சூழல் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும். மழைவீழ்ச்சியைப் பாதிக்கும். வரட்சியை அதிகரிக்கும். நமது பரம்பரைத் தாயகம் படிப்படியாக பாலைவனமாகிறது. எதிர்காலம் வரண்டு போகிறது.

ரீ.வி. சிலோன்

ஒளிபரப்பு அலைவரிசை 47 - 4 இல் சனிக்கிழமை மதியம் காண்பிக்கப்பட்டு வந்த "தென்னாசிய செய்திவாரம்" ஆங்கில நிகழ்ச்சி இலங்கை விவரங்களுக்கு அல்லது இங்குள்ள இலங்கையர் பற்றிய விடயங்களுக்கு போதிய இடந்தருவதில்லை என்பது எம்மில் பலருக்கு நீண்டகால மனக் குறையாகும்.

கடந்த செப்டம்பர் நடுப்பகுதியிலிருந்து நேர ஒதுக்கீடுகள் மாற்றப்பட்டு இலங்கையர்க்கென அரை மணி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. வரவேற்க வேண்டிய விடயம். தென்னாசிய செய்திவார நிகழ்ச்சிக்கு வேறு நேரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ரீ.வி. சிலோன் என்ற பெயரில் ஒளிபரப்பப்படும் நிகழ்ச்சிகள் ஓரிரண்டைக் கண்ணுற்றபோது கிடைத்தது ஏமாற்றம் தான்.

கலையரங்கம், கலாபம் என்ற பெயர்களில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கும் இதற்கும் எந்த வித்தியாசமும் இல்லை. பெயரில் தான் மாற்றம். அதே அலங்கோலத் திரையிசை நடனம் முதல் அபத்தமான கலந்துரையாடல்கள் வரைஇத்தயாதி இத்தயாதி.

மனைவி அடிக்கடி கொழுக்கட்டை செய்து தருவாளாம். அலுத்துப் போன கணவன் ஒரு சுவை மாற்றத்துக்காக மாமியார் வீடு சென்றானாம். மாமியாரோ மருமகன் வந்து விட்டாரேயென்று விசேடமாகக் கொழுக்கட்டை அவித்துக் கொடுத்தாராம். விரக்தியுற்ற மருமகன் "ஓகோ கொழுக்கட்டையாரே நீ இங்கேயும் வந்து விட்டாயா? என்று சலித்துக் கொண்டாராம். இது குட்டிக் கதை.

அதேபோல் வித்தியாசமாக இருக்கும் என்று ரீ.வி. சிலோனை நாடினால் "ஓகோ கலாபம் ரீ.வி. யே நீ இங்கேயும் வந்து விட்டாயா?" என்ற நிலைதான்.

போதாக்குறைக்கு இலங்கையருக்கு தனித் தொலைக்காட்சி என்பதால் முக்கிய தென்னாசிய நிகழ்ச்சியில் இலங்கை விடயங்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வந்த கொஞ்ச நஞ்சு இடமும் பறிபோய்விட்டது. அது ஓர் உபகண்ட நிகழ்ச்சியாக உருமாறுகிறது.

பிரதியீடாக ரீ.வி. சிலோன் சிறப்பாகப் பரிமளிக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்போ ஏமாற்றம் காண்கிறது. ஒரே விதமான நிகழ்ச்சி வடிவங்கள் தான் தமிழர் பண்பாட்டின் பரிமாணங்கள் என்பது போன்ற நிலைமை.

ஒரு நாய் நடனமாடுமேயானால் அந்த நடனம் சிறப்பாக உள்ளதா என்பதையிட்டு யாரும் அக்கறை கொள்வதில்லை. மாறாக நாய் நடனமாடுகிறதே என்ற விடயத்தால் பிரமிப்படைந்து சொக்கிப் போய் விடுவார்கள்.

பெண்கள் முதல்முதலாக சட்டத்தரணிகளாகி சட்டவாதம் செய்ததையிட்டு ஒரு பிரசித்தி பெற்ற பிரித்தானிய நீதிபதி தெரிவித்த குறிப்பு இது.

அதேபோல் களைய தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பு அலைவரிசைகளில் தமிழ் இடம் பெறுகிறது என்ற விஷயமே எங்களைப் புல்லரிக்கச் செய்கிறது. நிகழ்ச்சியின் தரம், நேர்த்தி பற்றி அக்கறை காண்பிக்கப்படுவதில்லை.

குறைந்த வசதிகளைக் கொண்டு நிறைய நிறைவான தரமுயர்ந்த தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளை அளிக்கலாம்.

சட்டியில் இருந்தால் அகப்பையில் நிச்சயம் வரும்.

வெறுமை

கவரதரன்

தேடிக்கொண்டிருந்தேன்,
தெருவிளக்கின்
ஒழுக்கில்

நின்று, நிதானித்து
தேடினர்,
வந்த ஒதாருவர்.

காலை இழுத்தபடி
இன்னொருவர்
குனிந்து தேட,
ஒன்று பலவாகித்
தொடர்ந்தது தேடல்

புதிதாய் ஒருவர்,
'என்ன தொலைந்தது'

நிம்மதி என்றேன்

'காதலித்தாயா'

'கண் நிமிர்ந்தேன்'

குனிந்த தேடல்கள்
விலகி நடந்தன.

'தொடர்ந்து தேடவில்லையா'
விழிச் சிவப்பில்'
வினா பொசுங்க
நின்றவர் சொன்னார்

"எல்லோரும் அவரவர் இடத்தில்
தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்
கிடைத்தல் பற்றிய
உத்தரவாதமின்றி.
நீ தேடு"

தெரு வெறுமையானது.

சாஸ்திரம்

சுகுமாரத்தி

அந்நியப்பட்டதென் தேசம்.
நிற்க!

சமாதானத்துக்கான பாடலிலும் பார்க்க,
யுத்த எதிர்ப்புக் கவிதை
மிகவும் நன்றென அறிக!

அகதி வாழ்வில்
அருவெருப்பொன்றும் அவ்வளவாயிருந்ததில்லை
வாயுள்சலங்கழித்த
சமாதானச் சிப்பாயின் முத்திரப்போக்கியை
கடித்தெடுக்கா இயலாமையிலும் பார்க்க.....

எந்தேசத்துக்காரனாகிய நான்
பிறதேசத்துக்காரனான பிற்பாடு
- அஃதே -
ஆணுறைப்பையுள் தேங்கிடுமிந்திரியம்
வீரியமிழந்து இறந்துபோக
ஒன்று மட்டும் சொல்லமுடிகிறது
இராவணனும் அவன்வில்லனும்
இறந்துவிட்ட பிற்பாடும்
எரியும் லங்காபுரியில்
எப்போதோ எவளோ
பாதிமுலை பிய்த்து எறிந்திருத்தல்கூடும்

எனைப்படுத்தியது போன்று இன்னும்
அப்புறப்படுத்த வேண்டியவைகளை
அடையாளங்காண்க,
என் முன்னாள் தேசமே!

பாலச்சந்தர் புத்தரவர்க்கத்தினர்

வினோதகன்

தமிழ் திரையுலகின் புத்தி ஜீவிகளில் ஒருவராக மதிக்கப்பட்டவர் பாலச்சந்தர். நடுத்தரவர்க்கத்தினரின் அபிலாஷைகளை திரையில் பிரதிபலிப்பவர் எனப் பெயர் பெற்றவர். அவரது திரைப்படங்களுக்கு நடுத்தரவர்க்கத்தினரின் மத்தியில் பெரும் வரவேற்புள்ளது.

நாடக உலகத்திலிருந்து திரைக்கு வந்து, இப்பொழுது தொலைக்காட்சியிலும் வலம் வருகிறார். இவருக்கே உரித்தான பொது அம்சங்கள் பல. இந்தப் பொது அம்சங்களே இவரது படங்களில் விரவி உள்ளன.

பொது அம்சங்கள்

இவர் சமுதாய விதியை மீறமாட்டார்.

கணவன், மனைவி பந்தம் புனிதமானது எனக் கருதுபவார்.

ஆங்கிலப்படத்தழுவல்களாக இருக்கும்.

இவரது படங்கள் யாவும் மத்தியதர வர்க்கத்தினரை கவரும் வண்ணம் எடுக்கப்படுகின்றன.

யதார்த்தம் என்பது இவரறியாதது.

பாத்திரங்களின் உள் உணர்வை வெளிக்கொணராமல் மேலோட்டமான பார்வையே இருக்கும்

கற்பனைப் பாத்திரங்களையே உலாவவிடுபவர்.

அனைத்து படங்களும் நாடகத்தன்மை கொண்டவை.

இவரது, வெகுஜனங்களைப் புல்லரிக்கவைத்த சில திரைப்படங்களின் சுருக்கத்தைப் பார்ப்போம்.

அபூர்வராகங்கள்:- ஒரு பெண்ணிற்காக புரட்சியை, ஒதுக்கும் கமலஹாசன், ஒரு வளர்ந்த பிள்ளைக்கு தாயான பெண்மணியைக் காதலிக்கும் கமலஹாசன், பாலச்சந்தரின் அனுமதி கிடைக்காத படியால் திருமணம் செய்ய முடியாது போகிற கமலஹாசன்.

சிந்து பைரவி:- திருமணமான நாயகன் ஓர் பெண்ணைக் காதலிக்கிறார். அப்பெண் கருவுறுகிறாள். பிரிவு ஏற்படுகிறது. அப்பெண் நாயகன் நாயகியை இணைத்து வைத்துவிட்டு தான் பெற்ற பிள்ளையையும் இவர்களிடம் கொடுத்துவிட்டுச் செல்கிறாள். காதலுக்கு காரணம் கூறுகிறார் பாலச்சந்தர் - மனைவிக்கு இசைநூலம் இல்லை. எனவேதான் வித்துவான் இசை நூலமுள்ளவளைக் காதலிக்கிறார்.

புதுப்புது அர்த்தங்கள்: மனைவியால் துன்பப்படும் கணவனும், கணவனால் துன்பப்படும் மனைவியும் சந்தித்துக் கொள்கிறார்கள். காதலிக்கிறார்கள். பின்னர் சமுதாய நீதியின்படி கணவன் மனைவியுடனும், மனைவி கணவனுடனும் இணைகின்றனர்.

அரங்கேற்றம்: கெட்டழிந்த பெண்ணிற்கு திருமணம் ஏன்? பாலச்சந்தரால் பைத்தியமாக்கப்படுகிறாள்.

அச்சமில்லை, அச்சமில்லை:- அரசியல்வாதி செய்யும் அநீதிகளுக்காக அவரின் மனைவியே அவரை கொலை செய்கிறாள். தனிமனித பயங்கரவாதத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் பாலச்சந்தரின் புதிய முகம்.

இவை சில உதாரணங்கள் மட்டுமே. ஆழ்ந்து கிண்டினால் சிகை அலங்காரக் கடையின் குப்பை வாளிக்குள் கைவைத்த கதையாகிவிடும். ஒவ்வொரு படத்திலும் பல பொதுமைகள் வெவ்வேறு கலவைகளில். விதிவிலக்காக சில படங்கள் உள்ளன என்பது உண்மையே. "தண்ணீர், தண்ணீர்" (இது கோமல் சுவாமிநாதனின் நாடகம் - கோமலே திரைக்கதையும் எழுதியுள்ளார்) நிழல் நிஜமாகிறது. வானமே எல்லை போன்றவைவற்றை குறிப்பிடலாம்.

இவரது புத்திசாலித்தனமான நாணல், எனும் திரைப்படம் டெஸ்பரேட் அவர்ஸ் என்ற ஆங்கிலப்படத் தழுவல். அதேபோன்று Forty Carols இன் தமிழ்சிதைவு அபூர்வராகங்கள். தாமரை நெஞ்சத்தில் வரும் கடைசிக் காட்சி, சோபியா லோறன் நடத்த படம் ஒன்றில் வரும் காட்சியின் அப்பட்டத்திருட்டு.

அதேபோன்று "சொல்லத்தான் நினைக்கிறேன்" படத்தில் நிரோத் வாக்கும் காட்சி Summer of 42 என்ற படத்தழுவல் - Puppet on a chair படகாட்சி ஒன்று மூன்று முடிச்சில் (y. விஜயா) தூக்குப் போட்டுக் கொள்வதாக வருகிறது.

எனவே தழுவல்கள் என்பது பாலச்சந்தரிடம் அளவுக்கு அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. அண்மையில் வெளிவந்த "கல்கி" எனும் படமும், அதனையொட்டிய காலங்களில் தொலைக்காட்சித் தொடராக தயாரிக்கப்பட்ட "காதல்பகடைகளும்" இவரது இந்த தழுவல்களில் இருந்து நழுவிச் சென்றனவா? இல்லையேல் இவரது பொது அம்சங்களையாவது மீறியதா?

கல்கி

ஒரு பெண் பல பெண்களுடன் உறவுகொண்ட தாரமாகக் கொண்ட நாயகனை திருத்த முற்படுகிறாள். அப்பெண் நவீனகாலத்துப் பெண். ஏன் பாரதியின் புதுமைப் பெண் எனவும் கூறலாம். கற்பு என்பது வெறும் பூச்சாண்டி என கருதுபவள். நாயகனுடன் உறவு கொள்கிறாள். உறவு முடிந்த பின் அழுகின்றாள். ஆனால் ஒரு சிறுபுதுமை. இறுதியில் இப்பெண்ணை காதலன் ஏற்றுக்கொள்கிறான்.

இராமன் கீறிய கோட்டை சீதைகள் தாண்டுவதுண்டு. ஆனால் பாலச்சந்தர் சமுதாயக்கோட்டை மீறமாட்டார்.

காதல்பகடைகள்

தமிழ் நாட்டில் பாலச்சந்தரின் மின் பிம்பங்கள் - ரகுவம்சம், கையளவுமனசு, காதல்பகடைகள் தற்பொழுது பிரேமீ என தொடர்களை தயாரிக்கிறது.

இவ்வின்பிம்பங்களின் தயாரிப்பே காதல் பகடைகள். இராமாயணத்தை யார் மறந்திருந்தாலும், மேடையிலும், பாடசாலைகளிலும் வானொலியிலும், திரையிலும்

அடிக்கடி நினைவூட்டப்படுகின்றன.

அந்த இராமாயணத்தை உல்டா பண்ணியதே பகடைகள். அங்கு சீதை தீக்குளிக்கிறாள். இங்கும் அதே நிலை. தீக்குளிப்பதற்குப் பதிலாக காதலி, தனது காதலனுக்கு தனது கற்பு புனிதமானது என நிரூபிக்க தன்னை காதலிப்பவனைத் தேடிச் செல்கிறாள். அவனிடம் கேட்பதுவும் தன் கற்பு புனிதமானது என நிரூபிக்கும்படி. பாலச்சந்தர் மாறவில்லை என்பதைக் கல்கிபும், காதலப்பகடைகளும் நிரூபிக்கின்றன. பாலச்சந்தரது திரைப்படங்கள் மேடைநாடகங்களின் சலுவலாயிட் பதிவுகள். அடுக்கு வசனத்திற்கு பதிலாக, நறுக்குத் தெறிக்கும் வசனங்கள். இப்பொழுது அவர் நாடக உலகத்திற்கே மீண்டுள்ளார்.

தொலைக்காட்சித் தொடர்கள் இயல்பிலேயே நாடகத் தன்மையானவை. எனவேதான் எந்த ஒரு குப்பையையும், தங்கமாக மாற்றும் ரசவாதியாக பாலச்சந்தர் பரிணமிக்கிறார்.

சங்கத் தமிழுக்கு தெளிவுரை எழுதிய மு. கருணாநிதியின் மகள், கனிமொழி பேட்டி ஒன்றில் பின்வருமாறு கூறுகிறார். "பழைய காவியங்களில் பெருமைப்படும்படி ஒன்றுமில்லை" என. அதே காவியங்களை சுற்றித்தான் பாலச்சந்தர் எனும் சுப்பரின் கொல்லை. அவர் தன்னைச் சுற்றியுள்ள சமூகத்தைவிட, தான் செய்யும் தொழிலையே நேசிக்கிறார். (வியாபாரம்)

பாலச்சந்தர் கலை உலகின் பம்மாத்துக்காரர் என்று சொன்னால் மௌனப் பெரும்பான்மையினரில் பலர் இரத்தக் கொதிப்புக்கு ஆட்படுவர். ஏன்வம்பு.

டாக்டர் புஸ்பராணி கரன் வன்னித்தம்பி
பல் வைத்தியர்

DR. PUSHPA
DENTIST

MAIN DANFORTH DENTAL CLINIC

TEL: (416) 693 9202, (416) 690 2438

2558 DANFORTH AVE. SUITE 206 TORONTO ON. M4C 1L3

கவிஞர் சேஷ்சர்

கடலைக் கண்டு கொள்வதற்கு முன்னால்,
கடல் பற்றிய என் கற்பனைகளின் தளம்,
இக் குளம்,
இக் குளத்தின் கர்ப்பப்பையில்தான்,
என் ஊர் கர்ப்பம் தரித்தது,
இத் தேக்கத்தின் தோற்றம் - சில பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்புதான்,
வன்னிப் பெருநிலத்து, மழைநீர் வடிகால் ஊடாய் வழிந்தோடி,
கடல் தேடிக் கலந்து, உப்பாய் உருமாறிப் போன,
அவலத்தைப் பொறுக்காத,
சில பொறுப்பான நெஞ்சங்கள்,
கூடி முயன்ற ஆக்கமே, இந்த நீர் தேக்கம்.
ஈராறு கூடி இரணையாய் இணைந்து, குளமான வரலாறு இது.
கட்டிற்றி காட்டறாய் கரைபுரண்டோடிய ஆற்று நீர் இந்த அணையின் அணைப்புக்குள்
அமைதியாய் அடங்கிப்போனது.
புதிதாய் பூப்பெய்திய பெண் போல,
கால்வாய்களுக்குள் நாணத்துடன் நடக்கப் பழகியது.

நீண்ட நெடும்பாம்பாய் ஊடுறுத்த, ஒற்றைத் தெருவுக்கு மட்டும் தன்னை விட்டுக்
கொடுத்த அந்த அடர்வனத்தை, நீர்தேக்கக் கால்வாய்கள் மெல்ல மெல்ல
மலர்வனமாக உருமாறியது.
இக்குளத்தின் சுகமான பிரசவமாக,
நம்ஊர் பிறந்து, வளர்ந்து, எழுந்தது.
மழைக்காலத்தில் மட்டுமே வேரை மனதார நனைத்த மரங்கள்,
கோடைகாலத்திலும் தம் வேர்களின் வியர்வையை கழுவிக் கொண்டன.
அந்தப் பிரதேசத்து பச்சையங்கள் எல்லாவற்றிலும்,
இக் குளத்தின் வீச்சு விசாலமாய் வீழ்ந்திருந்தது.
இத் தேக்கத்தின் எழுச்சிக்குப் பின்னால் தான்
அப்பிரதேசத்து மண் விலையே இல்லாமல்,
மக்களுக்கு விநியோகமானது.
வனம் என்று அஞ்சி விலகிய பாதங்கள் போக,
தஞ்சம் என்றிருந்த இதயங்களுக்கு,
தாய்மையாய்த் தன்னைத் தாரை வார்த்து.

கோடை என்பது சூரியமுனியின் கோப காலம்,
அதுதான் வாழும் உயிரினங்களின் சாபகாலம்.
நம்மூரில் மட்டும்,
அந்த சாபத்திற்கு விமோசனம் இருந்தது. இந்தக் குளம் உருவில்,

வெப்பக் காற்றுகள்,
 குளித்து தன்னை குளிர்வித்துக் கொள்வதும்
 இங்குதான்.
 இந்தக் குளம்,
 எங்கள் மண்ணின் ஈரத்திற்கு மட்டும் காரணம் அல்ல,
 என் மனதின் உரத்திற்கும் காரணமாயிருந்தது.
 இளமையில் வயதோடு வளரும் கற்பனைகள்,
 எல்லைகள் இல்லாதவை.
 அவற்றில் சில வடிவம் பெற்றாலும்,
 புதிதாய் சில கற்பனைகள், சிறகுகளை விரித்துக் கொண்டதும்,
 இக் குளத்தின் அணையோரம்தான்,
 பருவம், புரிய ஆரம்பித்த நாள் முதலே,
 இக்குளத்தோடான ஈர்ப்பு எனக்கிருந்தது.
 ஊருக்குள் நான் தொலைகின்ற போதெல்லாம்
 இந்த அணையோரமாகத்தான் கண்டெடுக்கப்பட்டுவேன்.
 நண்டு பரந்த இக்குளத்தின் ஒரு புறம் அடர்ந்த வனமாகவும், மறுபுறம்,
 நாம் நடமாடும் புலமாகவும் அமைந்திருந்தது,
 நீர் அருந்தவென
 வளத்திற்குள் இருந்து புறப்படும் விலங்குகள்,
 சில வேளைகளில்,
 ஒரு காட்சிச்சாலையே அங்கு ஏற்படுத்தும்.
 விழிகளை அலக விரிக்கும் ஆச்சரியங்கள் சில
 இந்த அணையோரம்தான் அறிமுகமானது.
 மீசை அரும்பிய வயதுகளில்,
 நீரின் தாகமும், நினைவின் தாகமும்
 ஒன்றாய்த் தணிந்ததும் இங்குதான்.
 வளைகரங்களால் ஆற்றுப் படுத்தப்பட முடியாத காயங்களை இந்த அலைக்கரம்
 கொண்டுதான்,
 மாற்றுப் படுத்தியிருக்கின்றேன்.
 தாயின் பாசம்,
 தந்தையின் போதனை,
 காதலியின் நேசம்
 நண்பனின் பரிவு,
 இவை,
 என் ஒற்றை நெஞ்சை வருடிக் கொடுத்த இக் குளத்தின் வடிவங்கள்.
 நாளாகளில், ஏதேனும் ஒரு பொழுதில்,
 அக்கரையோரமாய்,
 என்னை நான் 'இறக்க' வேண்டும்
 என் புழுதிபடிந்த அந்த பழைய முகத்தை
 அங்கு நான் கண்டெடுக்க வேண்டும்,
 என்னைப் போலவே,
 என் ஊரின் முகம் அங்குதான் இருக்கிறது.
 வாழும் இறைவனாய் இரட்சிக்கும் இக்குளத்தோடு,
 எனக்கு சிறு வருத்தமும் இருக்கிறது.
 ஊரில் நீந்தத் தெரியாத சிலருக்கு இக்குளம் மரணதண்டனை வழங்கியிருக்கிறது.

இதழைத் தொடர்

ஜோ. அமல்ராஜ்

ஆங்கிலேயரின் ஆட்டம் என்று புகழ் பெற்ற கிரிக்கெட் இன்று கீழைத்தேய நாடுகளில் மிகவும் பிரபல்யம் அடைந்துள்ளமை சரித்திரத்தில் பழைய கதை. ஆனால் அதிசயமான விடயம் என்னவென்றால் இந்த ஆட்டத்திற்கான உலகக் கிண்ணத்தை ஆங்கிலேய அணியானது அண்மைக் காலங்களில் மூன்றாம் உலக நாடுகளிடம் கோட்டை விட்டமையே - முக்கியமாக சுண்டைக்காய் நாடான இலங்கையிடம். இதனையொத்த திருப்பம் கர்நாடக இசையிலும் இன்று ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருவதை நாம் நன்கு அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

மேற்படித் திருப்பத்திற்கான காரணங்களைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்: நம் இசையின் 1. ஆழம் + வளம் 2. தெளிவான, விரிவான வரைவிலக்கணங்கள் 3. கற்பனைத்திறனுக்கு நம் இசையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் முக்கியத்துவம். உண்மையிலேயே மேலை நாட்டவரை மலைக்க வைத்துள்ள விடயம் என்னவென்றால் அவர்களுக்கே உரித்தான சில வாத்தியக் கருவிகளின் நுட்பமான ஒலி விளைவுகளை அவர்களே வியக்கும் வண்ணம் செயல்முறையில் நம்மவர் வெளிக்கொண்டுள்ளமையைக் குறிப்பிடலாம். இதற்கெடுத்துக்காட்டு Violin - குன்னக்குடி வைத்தியநாதன், Saxophone - கதரி கோபாலநாத், & Mandolin - ஸ்ரீநிவாஸ்.

ஆழம், வளம்: ஆங்கில இசையில் அடிப்படையாகக் கையாளப்படும் இராகங்கள் ஐந்தே ஐந்து மாத்திரமே. அவையாவன சங்கராபரணம் 29வது மேளம் (Major Scale), கீர்வாணி 21வது மேளம் (Harmonic Minor), கௌரிமனோகரி 23வது மேளம் (Melodic Minor), நடைபைரவி 20வது மேளம் (Chromatic Minor), மோகனம் 28வது மேளப்பிறப்பு (Cycle of Fifths). இவற்றை வித்தியாசமான சுருதிகளில் வாசிக்கும் பொழுது அவை ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித்தனிப் பெயர் இருகின்றார்கள். அதன் விளைவாக எழுந்த பெயர்களே C Major, G Major, C Minor, E. Minor என்பன. இருப்பினும் இருசாராரும் இவற்றைக் கையாளும் முறைகளில் பாரிய வேறுபாடுகளை அவதானிக்கலாம். நாம் இவற்றை அசைவுடன் கையாளுகின்றோம். ஆனால் அவர்களோ மொட்டையாகவே கையாளுகிறார்கள். இதற்கான காரணம் என்னவென்றால் அவர்களின் கணிப்புப்படி எந்த இரு எஸ்வரங்களுக்கிடையிலான ஒலியிடைவெளி (Tone difference) எப்பொழுதுமே அரை இடமாகும் (Semitone). அவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் இதற்கு மாறான எந்தக் கூற்றுமே நடைமுறைச் சாத்தியமற்றதாகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால் நம் இசையோ அவர்களது வரையறையையும் தனக்குள் சீரணித்துக் கொள்ளும் அதேவேளை மேலும் வேறுபட்ட ஒலியிடை வெளிகளையும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய நிலையில் தன் எல்லையை விரிவுபடுத்தி உயர்ந்து கன்னித்தன்மையுடன் விளங்குகின்றது. எடுத்துக்காட்டு: பூளாளத்தில் தொனிக்கும் ரி யும் கௌளையில் தொனிக்கும் ரி யும் சுத்த ரிஷபமே. ஆனால் முன்னையதிலும் பின்னையதில் ரி சற்றுக் குறைந்தே தொனிக்கிறது. இல்லாவிடில் அது வேறு இராகமாகி விடும் அல்லவா!. இவ்வகையான நுட்ப சுருதிகளின் அடிப்படையிலேயே 72 தாய் இராகங்களும் அவற்றினின்று பல்லாயிரக்கணக்கான சேய் இராகங்களும் பிறக்கின்றன.

இதற்குத் தூண்டுகோலாக இருந்தது ஆழமான கணித அறிவு என்பதை மேலை நாட்டார் தற்போது ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். முக்கியமாக வரிசை மாற்றம், சேர்மானம் பற்றியது. அதனை உறுதிப்படுத்துவதாக அமைகிறது தென்னிந்தியாவைச் சேர்ந்த பாஸ்கராவின் கண்டுபிடிப்பான முடிவிலி (Infinity) கோட்பாடு. இவையெல்லாவற்றிலுமிருந்து தெளிவாகும் உண்மையென்னவென்றால் மேலைநாட்டு இசையையும் விட நம் இசை மிகவுயர்ந்த வளமும் தொன்மையும் வாய்ந்ததென்பதாகும். அதன் விளைவுதான் இன்று மேல்நாட்டவர் நம் இசையில் கொண்டிருக்கும் தணியாத பற்றும் அதனைக் கசடறக் கற்க வேண்டுமென ஆங்காங்கே அவர்கள் நிறுவி வரும் கலைக்கூடங்களும் ஆராய்ச்சிக் கூடங்களும்.

தெளிவான, விரிவான வரைவிலக்கணங்கள்: கணிதத்தில் புலமை பெற்றவர்கள் வரைவிலக்கணங்களை மிகத் துல்லியமாக எடுத்தியம்புவதில் பெரும்பாலும் திறமைபடைத்தவர்கள். ஆகவேதான் நம் முன்னோர்கள் இராக தாள வரைவிலக்கணங்களை ஐயத்திற்கிடமின்றி தெளிவுபடுத்திச் சென்றுள்ளனர். இந்தக் கட்டத்தில், அடுத்த முக்கியமான அம்சம் பற்றி விளக்கத்தினைக் காண்போம்

அவர்களிடமும் தாளத்திற்கமைந்த, அமையாத இருவகை இசைவடிவங்களைக் காணலாம். இருப்பினும் பாரதாரமான வித்தியாசங்களை இங்கும் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. அவர்களின் கணிப்பின்படி எந்த ஒரு ஸ்வரமும் தனியாக எழுதப்படும்பொழுது அது எடுக்கக்கூடிய அதிஉயர் எண்ணிக்கை நான்கு மாத்திரமே. இந்த நான்கை, 2, 4, அல்லது 8 ஆல் பிரித்து ஒரு ஆவர்த்தனத்தில் (Bar) எத்தனை ஸ்வரங்கள் வரலாம் என்பதை பின்வருமாறு குறியீட்டுக் காட்டுகிறார்கள்.

- 2/2 = 2 இரு அட்சர ஸ்வரங்கள் அல்லது அதற்குச் சமமான ஸ்வரக் கோர்வைகள்,
 2/4 = 2 ஒரு அட்சர ஸ்வரங்கள் அல்லது அதற்குச் சமமான ஸ்வரக் கோர்வைகள்,
 3/4 = 3 ஒரு அட்சர ஸ்வரங்கள் அல்லது அதற்குச் சமமான ஸ்வரக் கோர்வைகள்
 6/4 = 6 ஒரு அட்சர ஸ்வரங்கள் அல்லது அதற்குச் சமமான ஸ்வரக் கோர்வைகள்,
 5/8 = 5 அரை அட்சர ஸ்வரங்கள் அல்லது அதற்குச் சமமான ஸ்வரக் கோர்வைகள்,
 6/8 = 6 அரை அட்சர ஸ்வரங்கள் அல்லது அதற்குச் சமமான ஸ்வரக் கோர்வைகள்,
 7/8 = 7 அரை அட்சர ஸ்வரங்கள் அல்லது அதற்குச் சமமான ஸ்வரக் கோர்வைகள்,
 9/8 = 9 அரை அட்சர ஸ்வரங்கள் அல்லது அதற்குச் சமமான ஸ்வரக் கோர்வைகள்.

கற்பனை வளத்தின் முக்கியத்துவம்: நம் இசையில் அதிஉயர்ந்த இடத்தை வகிப்பவை இராகம், தாளம், பல்லவி, நிரவல், கற்பனா ஸ்வரம் என்பனவாம். கீர்த்தனங்கள், தில்லானாக்கள், வர்ணங்கள் போன்றவற்றை எவ்வளவு சிரமங்கள் மத்தியிலும் கற்றுவிடலாம். ஆனாலும் மேற்குறிப்பிட்டவற்றை வெகுஇலகுவில் கற்றுவிடவே முடியாது. ஏனெனில் இவை அனைத்திற்கும் ஆதாரமாக இருப்பது ஒருவரின் கற்பனைத் திறனே. நல்ல குரல் வளமுள்ளவராக இருக்கும் ஒருவர் ஒன்றில் கற்பனை வளம் குறைந்தவராகவோ அன்றில் அறவே இல்லாதவராகவோ இருக்கலாம். ஆனால் இரண்டும் ஒருங்கே சேர்ந்து விட்டால் சர்க்கரைப் பந்தலில் தேன்மாரி பொழிந்தது போல் இருக்கும் என்பர் சான்றோர். இதனால் தான் நம் இசையை தெய்வீக இசை என்று சொல்வர்.

வளமும் ஆழமும் நிறைந்த இந்த சிறப்பம்சம் மேலைத்தேய இசையில் மருந்துக்குத்தானும் கிடையாது. ஸ்வரக்குறிப்புக்கள் (Score sheets) இல்லாமல் எடுத்த எடுப்பிலேயே அவர்கள் பாடவோ அல்லது வாசிக்கவோ மாட்டார்கள்

அத்தோடு ஒரு குறிப்பிட்ட சுருதியில் அமைந்த பாடலை பாடுபவரின் அல்லது வாசிப்பவரின் சுருதிக்கேற்ப உடனடியாக மாற்றி வாசிக்கும் ஒழுங்கு முறையும் அவர்களிடம் பரவலாகவில்லை. ஆனால் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி காரணமாக (Transposing) அதனை இப்பொழுதெல்லாம் இலகுவாக செய்கிறார்கள்.

கடந்த இருபது அல்லது முப்பது ஆண்டு காலமாக Jazz என்ற இசைவடிவம் உலகின் பல்திசைகளிலும் பிரபலமாகி வருகின்றதைக் காணக்கூடியதாய் இருக்கின்றது. இந்த வடிவத்தின் தந்தை Trumpet மேதையான Louis Armstrong என்னும் அமெரிக்க கறுப்பு இனத்தவரொருவர். ஆனால் கூர்ந்து கேட்டால் இந்த இசைவடிவத்தின் மூலாதாரம் நம் இசையே என்பது தெளிவாகும். சுருங்கக்கூறின் Jazz என்பது கறுப்பர்கள் நமது பல்லவி பாடும் முறையைப் படியெடுக்கப் போய் அதிலிருந்து திரிந்த அசலும் நகலும் இல்லாத ஒரு இசைவடிவம் - A musical hybrid. இவற்றிற்கிடையில் உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை நோக்குவதன் மூலம் இதனைப் புரிந்துகொள்ளலாம்

ஒற்றுமைகள்

பாடல் இரண்டு அல்லது மூன்று வரிகளில் அமைந்திருக்கும். தாளம் பலதரப்பட்ட சிக்கலான ஜதிக்கோர்வைகளைக் கொண்டிருக்கும். கற்பனைத்திறனுக்கு முதலிடம். தனி ஆவர்த்தனமும் முக்கியமான பங்கை வகிக்கிறது.

வேற்றுமைகள்

பாடல்களில் இராக பாவம் இராது. நூதனமான ஜதிக்கோர்வைகளோ, கதி வேறுபாடுகளோ, அல்லது களை வேறுபாடுகளோ இரா. கற்பனை எவ்வாறான மருந்துக்குத்தானும் கேட்க முடியாது. தனி ஆவர்த்தனத்தில் நம்மவர் காட்டும் அற்புதமான நெளிவு சுளிவுகளை இங்கு எதிர்பார்க்க முடியாது.

கூட்டு மொத்தமாகப் பார்த்தால் நிகழ்ச்சியின் பெரும்பகுதி வெறும் ஒலிகளால் கட்டப்பட்ட பூச்சுமானங்களாக இருக்குமே ஒழிய அங்கு ஆன்மாவையும் உணர்வுகளையும் இதமாக வருடும் ஒரு உன்னத கலைப்படைப்பைக் காணவோ எதிர்பார்க்கவோ முடியாது.

அப்படியானால் இவ்வளவு நுணுக்கங்கள் உள்ள நம் இசையை நம்மவர் கேட்க மறுப்பதேன் என்ற வினா எழுகின்றது. உண்மை இதுதான். அ.) பெரும்பாலான கலைஞர்கள் பழைய பல்லவியையே மீண்டும் மீண்டும் பாடுகிறார்கள். ஆ.) பலதம் பத்தும் அறிந்தவர்கள் என தமக்குத் தாமே முத்திரை குத்திக் கொண்டுள்ள சில கலைஞர்கள் தாங்களும் உருப்படியாக ஒன்றும் செய்யாது மற்றவர்களையும் ஒன்றும் செய்யவிடாது இரண்டுங் கேட்டான் போக்கில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இ.) பாணையில் இருந்தால்தானே அகப்பயிலும் வரும் என்ற அடிப்படைத்தத்துவத்தை பெரும்பாலான கலைஞர்கள் ஒத்துக் கொள்ள மறுக்கிறார்கள். ஈ.) எந்தவொரு கலைஞனுக்கும் சமூக ஆன்மீகப் பொறுப்பு உண்டென்பதை உரை மறுக்கிறார்கள். இந்தக் கடைசி உண்மையை உணர்ந்து செயல்பட்டுத் தத்தமது ஆக்கங்களில் தமிழிசையையும் புகுத்தி வந்தால் அவை நிச்சயமாக பாமர மக்களால் போற்றிப் பேணப்படும் அழியாக்காவியங்களாகும்.

கடவுள்

யோகி

ஒரு உச்சி வெயில் நேரத்தில், அந்த மனிதனின் உயிரற்ற உடலை, கைவண்டியில் கிடத்தி அவசர அவசரமாய் இழுத்து வந்தார்கள் இரு போராளிகள். குண்டுகளால் சல்லடையாகியிருந்தது உடல். வலது கை அரிசிப் பையை நெஞ்சோடு அணைத்து இறுகப்பற்றியிருந்தது.

இரவு முழுதும் இரானுவ முகாமிலிருந்து ஊர்மனையை நோக்கித் தொடர்ந்து ஷெல் குண்டுத்தாக்குதல். இந்தப் பயங்கரத்திற்குப் பயந்துதான் சூரியனே இன்னும் உதிக்கவில்லைப் போலும் என்று நினைத்தான் சுந்தரலிங்கம். தலைக்கு மேலாக விண்குவிக்கொண்டு செல்லும் ஷெல் குண்டுகள் யார் வீட்டுக் கூரையில் விழுகின்றதோ, எத்தனை உயிர்களைப் பல்கொண்டதோ, கடவுளே! எத்தனை நாட்கள், எத்தனை இரவுகள்தான் பதுங்கு குழிக்குள் குடும்பத்தோடு நிலத்துக்கடியில்

புதுங்கிக் கிடப்பது? உணர்வுகளும் மரத்துவிட்டன. சீவித்தால் ஒன்றாய்ச் சீவிப்போம் இல்லாவிட்டால், கூரையில் குண்டு விழுந்தால் குடும்பம் முழுதும் ஒன்றாகப் போய்ச் சேருவோம், என்ற மனநிலை வந்துவிட்டது. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் ஊரடங்கு உத்தரவுபோட்டு எத்தனை நாட்கள் இருக்கும் என்று மனம் எண்ணிப்பார்த்தது. முப்பது நாட்களுக்குமேலாயிற்று. இராணுவ நடவடிக்கைக்குப் பயந்து பாதுகாப்புக்காகக் கோயில்கள் பள்ளிக்கூடங்களில் தஞ்சமடைந்தால் அங்கே பட்டினியும், தொற்றுநோயும் தொடங்கிவிட்டன. என்ன நடந்தாலும் நடக்கட்டும் என்று சொந்தவளவுக்குள் திரும்பி வந்தாயிற்று. சிங்களப்படையின் அட்டுழியம் முடிய இப்போ அமைதிப்படை வந்தபின்னும் எங்கள் பிரதேசத்தில் மயான அமைதிதான். மீண்டும் போர் மீண்டும் ஊரடங்குச் சட்டம். ஒரு பீடி புகைத்தே மாதக்கணக்காயிற்றே என்று மனம் ஏங்கினாலும் சட்டென்று அந்த நினைப்பை உதறித்தள்ளினான்.

செய்கின்ற தினக்கூலி வேலையே இப்போ மாதக்கணக்காக இல்லை. கடனோ உடனோ பட்டு ஒருநாள் சாப்பாட்டுக்கு வழிபண்ணினாலும் கடைகளில் சாமான்கள் இல்லை. இருந்தாலும் எல்லாம் ஆனைவிலை, குதிரைவிலை. ஊரடங்குச் சட்டத்திற்குப் பயந்து, ஒருசில ஒழுங்கைக் கடைகள் மட்டும் அரை மணித்தியாலம், ஒரு மணித்தியாலம் பின் கதவைத் திறந்து களவாக விபாபாரம் செய்கிறார்கள். போர்ப் பிரதேசத்திலே மலிவான பொருள் மனித உயிர்தான்.

பட்டினிக் களைப்பிலும், குண்டுச் சத்தப் பயத்திலும் சுருண்டு படுத்துக் கிடக்கும் மூன்று பிள்ளைகளையும் ஆதரவோடு பார்த்து ஏங்கியது அந்தத் தந்தை உள்ளம். மனைவி சரசுவைக் கண்கள் தேடியபோது, தன்னைப் போலவே கேள்விக் குறியாய் அவளும் அடுத்த மூலையில் நினைவுகளை அசைபோட்டபடி உட்கார்ந்திருந்தது தெரிந்தது. இன்றைக்காவது ஒருவேளைச் சாப்பாட்டிற்கு ஏதும் வழிசெய்தேயாக வேண்டும் என்ற வரையக்கியம் மனதில் பிறந்தது. ஊருக்குள் ஒரு கடையிலும் அரிசி, பருப்பு கிடையாது என்று போனகிழமையே கைவிரித்து விட்டார்கள். பயந்து, பயந்து ஒழுங்குகள், தோட்டங்கள் வழியே போகக்கூடிய இடங்கள் வரை போய் முயற்சி செய்தாயிற்று.

இன்னும் ஒரே ஒரு வழிதான் இருக்கிறது. நன்றாய் விடியுமுன் சைக்கிளில், ஒழுங்குகைக்கூடாகப் போய் காங்கேசன்துறை பிராதான வீதிவளையும் இடத்தில், இராணுவம் காணமுன் குறுக்காய் வீதியைக் கடந்து அந்தப் பக்கம் இணுவில் பகுதிக்குள் போய்விட்டால் கட்டாயம் அரிசிவாங்கலாம். அபலில் கதைத்தவர்கள். அந்த இடத்தில் இராணுவ நடமாட்டம் இல்லையாம். நாலைந்துபேர் துணிந்து வீதியைக் கடந்து அரிசி, சாமான் கொண்டு வந்து சேர்த்துப் போட்டார்கள். விடியமுன் வீதியைக் கடந்துவிட்டால் அந்தப் பக்கம் ஒழுங்குகள்தானே! கெதியாக ஒரு கொத்து அரிசியும், முடிந்தால் பருப்பும் வாங்கிக் கொண்டு திரும்பிவிட்டலாம். இதைவிட்டால் வேறுவழி இல்லை.

சுந்தரலிங்கம் தீர்க்கமான முடிவோடு எழுந்தான். சாமி மடத்திலும் சட்டைப் பையிலும் கிடக்கும் பணத்தைபெல்லாம் சேர்த்து எண்ணினான். இன்றைய செலவுக்குப் போதும் என்பதில் மனதுக்குத் திருப்தி. பிறகு ஒரு முடிவுக்கு வந்தான்.

“சரசு, அந்தப் பையை எடுத்துத்தா. இன்றைக்கு உயிர் போனாலும் இந்தக் குஞ்சுகளுக்குக் கஞ்சிவைக்க ஒரு கொத்து அரிசியாவது வாங்கிக் கொண்டுதான் திரும்பி வருவேன்”

“கொஞ்சம் வெறும் தேத்தண்ணீர் போட்டுத் தாறன். சீனிதான் இல்லை. குடிச்சிட்டுப் போங்கோ”

அவசரமாய் நிலைப்படியில் குனிந்து குசினிக்குள் ஓடிய மனைவியை மறித்தான்

“வேண்டாம் சரசு. அதெல்லாம் வந்து பார்ப்போம்.”

“கவனமாய் பார்த்துப் போங்கோ. கனதூரம் போகாமல், கெதியாய் வாங்கோ”.

சட்டையை மாட்டிக் கொண்டு, மாமரத்தில் சாத்தியிருந்த சைக்கிளை நிமிர்த்தியபோது அதன் சக்கரங்கள் தேய்ந்து, னைந்து போயிருப்பது தெரிந்தது. இயலாமையால் முகவாய் தோமங்களைத் தடவிக் கொண்டான். இந்தப் பிரதேசத்தில் இப்போ மக்களின் நிலைமையும் இதுதானே. சைக்கிளை உருட்டி ஏறியிருந்து மிதித்த போது மனதில் ஓர் ஓர்மம் பிறந்தது. ஒழுங்கைகளுக்கு ஊடாக வளைந்து வளைந்து வீடுகளைக் கடந்துவிட்டால் கண்ணுக்குத் தெரியும் தூரம் வரை தோட்டங்கள் கொண்ட கோண்டாவில் கிராமம். சிலவருஷங்களுக்கு முன்னால்வரை, பச்சைப்பச்செல்லென்று புகையிலைச் செடிகள் வரும் பூராவும் இந்தத் தோட்டங்களில் செழித்துக் குலுங்கும். எந்தநேரமும் தோட்டக்காரர்களும், டிராக்டர், தண்ணீர் இறைக்கும் இயந்திரங்களின் ஒலியும் பார்க்கவும், கேட்கவும் சந்தோஷமான சங்கதிகள். இவை காசு பயிராகும் தோட்டங்கள். இப்போ தரிசுதட்டிக் கிடக்கும் வெளிகளாய் மாறிவிட்டன, இராணுவ நடவடிக்கைகளால். தோட்டத்தில் கூலிவேலைசெய்தாலும் கைநிறையக் காசு புழங்கியதே. பழைய வாழ்க்கையை அசைபோட்டாலே சந்தோஷமாகவும், அதேநேரம் ஏக்கமாகவும் இருக்கிறது.

தோட்டங்களைபொட்டிய ஒழுங்கைகள் ஊடாகச் சைக்கிளை மிதித்தான். நல்லவேளை இந்த ஒழுங்கைகளுக்குள் இராணுவம் அதிகம் வருவதில்லை. யாழ்ப்பாணத்தில், பிரதான வீதிகளைச் சுற்றி இடியுப்பச் சிக்கலாய் ஓடும் ஒழுங்கைகள் போராட்டத்தின் ஜீவநாடி. போராளிகளும், சனங்களும் போக்குவரத்துக்கு நம்பியிருப்பது இந்த ஒழுங்கைகளைத்தான். எந்த நாட்டு இராணுவம் வந்து மறித்தாலும் உச்சி, ஓடிக் கிளித்தட்டு விளையாட்டுப்போல் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளலாம்.

இதோ, இந்த ஒழுங்கையின் வளைவில், பிரதான வீதிக் கடவை தெரிகிறது. எதிர்ப்பக்கம், இதேநேருக்கு இணுவிலுக்குள் செல்லும் அடுத்த ஒழுங்கை. இன்னும் சரியாய் விடியவில்லை. பிரதானவீதியைக் குறுக்காகக் கடக்க ஒரு இருபது முப்பது அடி அகலம்தான். சைக்கிளை நிற்பாட்டி தலையை மெதுவே நீட்டி வீதியின் இருபக்கமும் பார்வையைச் செலுத்தினான். கணநேரத்தில் வீதியைக் கடந்து எதிர்ப்பக்க ஒழுங்கைக்குள் புகுந்தான். மனதில் இப்போது துணிவு பிறந்தது. மீண்டும் இணுவில் ஒழுங்கைகளால் நெருக்கமான குடியிருப்புப் பகுதிகளைத் தாண்டி கந்தசாமி கோவிலைக் கடந்து ஒரு வழியாய் அந்த அரிசி ஆலையை அடைந்தான்.

ஆலையின் பின் ஒற்றைக் கதவு வழியே உள்ளே நுழைந்தபோது, தனனைப்போலவே, இந்த ஊரடங்குச் சட்டமுள்ள அதிகாலையில் அரிசிக்காக ஒரு கூட்டம் கூடியிருப்பதைக் கண்டான். கூட்டத்தில் கலந்து, முண்டியடித்து முன்று மணிநேரம் காத்திருந்தபின், இருந்த பணத்தில் ஒரு கொத்து அரிசி கிடைத்தது. இந்த குழந்தையில் இந்த ஒரு கொத்து அரிசி வாங்கியது பெரியசாதனைதான்.

வாங்கிய ஒரு கொத்து அரிசிப்பையை தோளில் மாட்டி அனைத்துக் கொண்டபோது, பிள்ளைகளுக்கும்த்தியானச் சாப்பாட்டிற்கு வழிசெய்துவிட்ட சந்தோஷம் ஏற்பட்டது. நேரம் பத்து, பத்தரை இருக்கும் போலிருக்கிறது. வெயில் சுள்ளென்று அடிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. மீண்டும் சைக்கிளில் ஏறி நம்பிக்கையோடு மிதித்தபோது, மனைவி பிள்ளைகளைப் பார்க்க விரும்பும் வேகம் தெரிந்தது. இன்னும் ஒரு இருபது, முப்பது நிமிஷங்களுக்குள் வீட்டுக்குப் போய்விடலாம். வந்த அதே ஒழுங்கைகள் வழியே தோட்டங்களையும், வீடுகளையும் கடந்து திரும்பி, இதோ நேர் ஒழுங்கைக்கு வந்துவிட்டான். சனசந்தடியின்றி மலைப்பாய்பு

போல நீண்டு வளைவு தெரிகிறது. நேர் எதிர்ப்பக்கம் மீண்டும் அந்தப்பக்க ஒழுங்கை ஒடிவா என்று அழைப்பதுபோல் காத்திருக்கிறது. சைக்கிளில் ஊன்றி இரண்டே இரண்டு மிதியில் பிரதான வீதியைக் கடந்துவிடலாம். நேர் ஒழுங்கைக்குள் புகுந்துவிட்டால் நம்ம ஊர்தான். பயமில்லை. இன்னும் ஐந்து நிமிஷத்தில் வீடு. வீட்டிற்குப் போனதும், சீனியில்லாவிட்டாலும் சரகவின் கையால் ஒரு பேணி வெறும் தேநீர் குடித்தாலே களைப்புப் போய்விடும்.

ஒழுங்கை முகப்புக்குக் கொஞ்சத் தூரத்திலேயே சைக்கிளை காலூன்றி நிற்பாட்டினான். பிரதான வீதியில் இராணுவ நடமாட்டம் தெரிகிறது எனக் கூர்மையாய் நோக்கினான். ஒரு நடமாட்டமும் தெரியவில்லை. மெதுவாய் இறங்கி சைக்கிளை உருட்டியவாறே, தோளில் தொங்கும் அரிசிப்பையைச் சரிசெய்து கொண்டான். ஒழுங்கை முகப்பிற்கு வந்து இரண்டுபக்கமும் வீதி வளைவை எட்டிப் பார்த்தான். நல்லவேளை இராணுவ நடமாட்டமே இல்லை. விடியுமூன் கடப்பது அவ்வளவு பயமில்லை. இப்போ நல்லஅவதானம் தேவை. காலை வெயில் ஏறிவிட்டது. பயத்தினால் தொண்டை வரண்டது. எச்சிலை விழுங்கிக் கொண்டான். சைக்கிளில் ஏறி இருந்து காலை ஊன்றியபடியே மீண்டும் இரண்டு பக்கமும் நோட்டம் விட்டான். உடலில் உள்ள வலுமுழுவதையும் ஒன்று சேர்த்து சைக்கிள் கால்மதியை ஊன்றி ஒருமிதி மிதித்தான். வீதியைக் கடப்பதற்கு சைக்கிள் பாய்ந்தது. இன்னும் ஒரேயொரு மிதி.....

சைவப்பாடசாலை மேல்மாடிப் பரணில், பீடி புகைத்துக் கொண்டிருந்த அமைதிப்படைச் சிப்பாய்களில் ஒருவன் அதோ, வீதி வளைவில் கடக்கும் சுந்தரலிங்கத்தின் சைக்கிளைக் கண்டான். பீடியை எறிந்துவிட்டு, தனது மொழியில் கெட்டவார்த்தைகளால் திட்டிக் கொண்டே, வெறிவந்தவன் போல், சைக்கிளை நோக்கிச் சக்திவாய்ந்த இயந்திரத் துப்பாக்கியை திருப்பினான்.

கழிச்சு படுவாய்!

கூட்டல் ஒன்றேதான் கணித தத்துவத்தின் அரிச்சுவடி முரண்களைப் புணர்தல் கழித்த லென்றாயிற்று. எண்களை சமகூறாய் சேர்த்திடும் ஆக்கம் பெருக்கலென்றாயிற்று. கூட்டத்தில் குழுக்களை தொகுத்துப் பார்த்தால் பிரித்தல் லென்றாயிற்று கழித்தல் ஒன்றேதான் எங்களின் தலைவிதி என்றாயிற்று. ஏனென்றா கேட்கிறாய்? கவனம்.....

சுரங்கல்...

K.S.B. யின் நாடகங்கள்

நேரத்தைக் கடைப்பிடிப்பதில் தமிழன் சரிப்பட்டவன். இதற்காக யாரையும் தனிமைப் படுத்திக் குறை சொல்வதில் அர்த்தமில்லை. யோகவூட் நூலகக் கலையரங்கில் நடைபெற்ற முன்று நாடகங்கள் ஒரு மணி நேரம் தாமதித்து தொடங்கியது பற்றி நாம் பெரிதாய் அங்கலாய்க்க வேண்டியதில்லை.

மைக் ரெஸ்ரிங், லைஸ் ரெஸ்ரிங் போன்ற உள் மேடை விவகாரங்களை மண்டபம் நிறைந்த மக்களின் முன்னால் நடத்திக்காட்டி இருக்க வேண்டியதில்லைதான். என்றாலும் அந்தக்கால ஊர்க்கோவில்களின் வீதி நாடக நிகழ்வுகளை நவீன மேடைகளிலும் நிகழ்த்திக் காட்ட மூத்த கலைஞர் K.S. பாலச்சந்திரன் முன் வருகையில் வாய் பொத்திக் கொள்வதே கலகநாஸ்தி.

முன்று நாடகங்களுக்கும் க.வ.டை K.S.B.யே. முதலாவது நாடகமான "தலைமுறை" யில் அவரே நாயகன். K.S.B ஒரு அற்புதமான நடிகர். இரு கருத்துக்களுக்கு இடமில்லாதபடி மேடையில் இது நிருபணமாகிறது. ஆனால் பிரதியாக்கத்தில் கற்றுக்குட்டிகளின் ஐந்தாம், ஆறாம் தரப் பிரதிகள் முந்திக் கொண்டு போவது கவலைக்குரியது. நெறியாக்கத்திலும் மோசமான நாடகங்களுக்கு இந்நாடகம் முன்னுதாரணம். K.S.B யின் வீட்டுக் கழிவறைக்கு எத்தனை வாயில்கள்? மேடையின் இடப்பக்கத்தால் வோஸ் றுாமுக்குள் நுழைபவர் வலப்பக்கத்தால் தலைகாட்டுவார். சில சமயங்களில் முன்திரையை விலக்கிக் கொண்டும் வெளிவருவார்.

K.S.Bயின் மகனாக வருபவரின் நடப்பு வெகு இயல்பு. பிளாஸ்பாக்கில் தன் சிறுவயதுப் பருவத்தை மகன் நினைவு கூரும் போது பின்னணியில் ஒலிக்கும் தந்தை K.S.B குரலில் தெரிகின்ற வயோதிப தளர்ச்சியும், தள தளப்பும் (ஏறத்தாள இருபத்திஐந்து வருடத்திற்கு முன்னைய குரல் வயோதிபத்தின் சாயலிள கேட்கும்) இயக்குனர் குட்டித் தூக்கம் போட்ட இடங்களில் இதுவுமொன்று. K.S.B யின் மருமகனாக நடத்தவருக்கு காட்சிக்கொரு உடைமாற்றுவதும், சிகை அலங்காரத்தை வித்தியாசப் படுத்துவதும் தான் நடப்பு என்று சொல்லிக் கொடுத்த மாபாவிக்கள் யார்?

திவ்வியராஜனின் குரல் தேனானது. எந்த மேடையையும் கொள்ளை கொள்வது. இந்த மேடையில் யார் யாரைப் பழிவாங்கினார்கள்? K.S.B திவ்வியராஜனையா அல்லது Viceverse வா?

கம்மா சொல்லக் கூடாது. மொழிபெயர்ப்பு நாடகம். "தள்ளுவண்டிக்காரன்". அருமையான பிரதி. நேரத்தியான மொழிபெயர்ப்பு. ஆழமான நெறியாள்கையில் மேடையேற்றம் கண்டிருப்பின் பரவலாகப் பேசப்பட்டிருக்கும். என்னதான் குரங்கு பிடிக்க முயன்றாலும் வினாயகராகவே முகம் காட்டும் நல்ல நடிகர்களின் திறமைகள் இருந்தும் அந்நாடகத்தின் முழுத் தாக்கத்தையும் வெளிக் கொணரவில்லை என்பதற்கு யார் பாத்திரவாளி?

முன்றாவது நகைச்சுவை நாடகம் பல பிறைகள் கண்டது. நேரம் கடந்து விட்டதால் சில காட்சிகள் வெட்டப்பட்ட நிலையில் மேடையேற்றப்பட்டது. பிரசவநேரம் தாண்டி விட்டதால் குழந்தையின் சில அங்கங்களைச் சிதைத்து நிகழ்ந்த சுகப் பிரசவம்.

K.S.B என்ற வைத்தியர் இதையிட்டுப் பெருமைப்பட்டால் நாம் செய்வதற்கு ஏதுமில்லை.

ஒரு கொசுறு

K.S.B. அண்ணாருக்கு.

நீங்கள் நடத்து வெளிவர உள்ள "உயிரே உயிரே" திரைப்படத்தின் விளம்பரப் போஸ்டர்கள் பிரமாதமாக காங்குறிக் கடைச் சுவர்களை எல்லாம் அலங்கரிக்கின்றன. பார்க்கச் சந்தோசமாக உள்ளது. ஆனால் உங்கள் படத்தினில் முஞ்சையே காட்டாத ஒரு பிரகிருதியை ஒற்றைக்கால் தூக்கிய படி பிரமாதப்படுத்தி இருக்கிறீர்களே, ஒரு விளக்குக் கம்பத்திற்கு முன்னால் அவரை நிறுத்தி இருந்தாலாவது அதற்கொரு அர்த்தமும் அவரின் தகுதியும் புலனாகி இருக்கும். நல்லதொரு அறிமுகத்தை தவறவிட்டு விட்டீர்களே, ஐயா.

'மானுட தரிசனம்' அறிமுக அரங்கம்

பிரபல எழுத்தாளர் அகஸ்தியரின் அந்திமக் காலத்தில் எழுதிய மானுட தரிசனம்.. இது ஒரு விபரணக் கொத்து. அள்ள அள்ள குறையாத அமுதசுரபி. யாழ்ப்பாணத்து கிராமிய வாடை தவளும் தமிழ். அக்காலத்தில் அவர் தரிசித்த அதீத மானுடங்கள். அம் மண்ணை ஆட்டிப்படைத்த கூட்டுச் சக்திகள். கலைவடிவங்கள், அவற்றினுடு வெளிவந்த மனிதர்கள் என ஏராளம் ஏராளம்.

இந் நூலை கனடாவில் அறிமுகஞ் செய்து வைக்க விளைந்து வெற்றி கண்டவர் 'இலங்கையர்' செல்வரட்ணம் அவர்கள். இடம், பொருள், காலம் உணர்ந்து பொருத்தமான பேச்சாளர்களோடு அடக்கமாக நடைபெற்று இவ் விழா. திரு. கனகசபாபதி அவர்கள் நூலை அறிமுகஞ் செய்து வைக்க, கவிஞர் அம்பி முகமன் கூற, நூலை மதிப்பிட்டு செய்தவர்கள் அ.கந்தசாமி, உ.சேரன், ராஜேந்திரன், கலாநிதி பார்வதி கந்தசாமி, பத்மநாதன் ஆகியோர்.

எஸ். போ எழுதிய 'நனவிடை தோய்தல்' என்ற நூலோடு பல விடையங்களில் ஒத்துப் போனாலும் கூட அவர்கள் இருவரும் ஒரே காலகட்டத்தில் ஒரே பாசறையில் வளர்ந்தவர்கள் என்பதால் தவிர்க்கமுடியாதது என பலரும் கருத்து தெரிவித்தனர். நல்லதோர் ஆரோக்கியமான விழா இது.

'சிறுகதை' பற்றிய கருத்து அ(று)வை

எவரிடமிருந்து எதை எதிர்பார்ப்பது! நம்பிக்கையும் அவநம்பிக்கையுமாக கூட்ட அறையுள் நுழைகின்றேன். குத்துவிளக்கேற்றுவதற்காக திரிநூற்பதில் முனைப்போடு சிலர். இருபது பேருக்கு உட்பட்ட கூட்டம். அரங்கம் ஆரம்பமாகிறது. தலைவர் எழுந்து விளக்கேற்றுவோர் பட்டியலைப் படிக்கிறார். ஒரு புறத்தில் அமைப்பாளர், விளக்கில் ஐந்து திரிகளுக்கு மேல் போடமுடியவில்லையே என்ற ஆதங்கத்தோடு. கனடாவின் மிகப்பிரபல விளம்பரப் பத்திரிகையின் "நம்ம படப் பிடிப்பாளர்" புகைப்படங்களைச் சுட்டுத் தள்ளுகிறார். விளக்கேற்றிய அறிஞர் + தம்பி நடா ராஜகுமார் எங்கோ வேகமாக வெளியேறிக் கொண்டிருக்கிறார். வேறு எங்காவது குத்துவிளக்கேற்ற குத்தகை ஒப்புந்தமாயிருக்கலாம். இப்படித்தான் ஆரம்பமாயிற்று கருத்தரங்கு.

உதயன் பத்திரிகையின் சகல அதிகாரங்களும் கொண்ட அதிபர் ஆர். என்.

லோகேந்திரலிங்கம் அனைவரையும் வரவேற்றுப் பேசினார். அத்தோடு நிறுத்தியிருக்கலாம். " இனி நீ எழுதவேண்டும் புதிதாய் பிறக்கும் குழந்தைகளுக்காக வேணும்" என்று ஒருகாலத்தே கவிதை பாடியவர் தற்போது விபாபாரியாகி விளம்பரம் பாடுவது அவலந்தான். அவர்மீது அன்பு கொண்டவர்கள் மாயியாரின் விலகிய முந்தானையைப் பார்த்த வேதனையில்.

குத்தகைத் தலைவர் வி. கந்தவனம் உலகின் பிரசித்தி பெற்ற சிறுகதை எழுத்தாளர்களின் கூற்றுக்களை ஆதாரங்காட்டிப் பேசினார். சிறுகதையின் பரிணாம வளர்ச்சி பற்றிக் குறிப்பிட்டார்.

அடுத்தப் பேசிய 'காலம்' செல்வம் தமிழ் சிறுகதைகளின் தோற்றப்பாடு -அதன் வளர்ச்சி, அதிலும் சிறுகதைகளின் தோற்றம் அதன் இன்றைய நிலை, புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள் என நண்ட தெளிவான உரையை நிகழ்த்தினார். இடையே கனோடியச் சிறுகதைகளில் 'நைஜீரிய முனைசாலிகள்' என்ற ஜோஜ் குருசேவின் கதைபற்றி குறிப்பிட்ட போது தலைவர்கந்தவனம் தேள் கொட்டித் திருக்கிட்டமை வேடிக்கையாக இருந்தது.

இரா. சம்பந்தன் பேசும் போது தான் சிறுகதை புனையும் முறைபற்றி எடுத்துச் சொன்னார்.

இடையே வந்த உதிரிகள் சில.....

மலையன்பன், முன்னொரு காலத்தே சிறுகதைபுலகை ஆண்ட மன்னர்களின் நானும்..... என்பது போல் தொடங்கி சிறுகதைப் போட்டியிலே தான் பரிசு பெற்ற கதை சொன்னார். சபை நெஞ்சை நிமிர்த்தியது. ஒரு நொடிப் பொழுதுதான்..... 'திருவர்' நடத்திய போட்டியில் என்ற உண்மை தெரிந்தபோது பரிசைகெட்டது.

இங்கு 'எள்ளல்' (Cossip) புரிவதற்காகவே சஞ்சிகைகள் பல வருகின்றன என்றார் திருச்செல்வம். பாவம் அவருக்கு அதைவிட்டால் வேறு என்ன, இலக்கியமா புரியும். அவர் போன்றவர்களுக்காகவே சஞ்சிகைகள் அப்படி ஓரிரூ பக்கங்களை ஒதுக்குவதை பாராட்டுவோம்.

கவிஞர் அம்பி, சிறுகதை எழுத போதியளவு நேரம் வேண்டும் என்பதால் அதை விட்டு தாம் கவிதை எழுதத் தொடங்கியதாக குறிப்பிட்டார். நாமும் மறுப்தற்கில்லை. யாப்புக்கு தமிழ் எழுதுவது சலபந்தான். அதை ஏன் கவிதை எனச் சொல்ல வேண்டும், செய்யுள் அல்லது பாடல் எனலாமே.

கவிஞர் கந்தவனம்குறிப்பிடும் போது கவிதை எழுதுவதை பிரசவம் - வேதனை என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தனக்கு அப்படி ஏதும் வேதனை ஏற்பட்டதாக தெரியவில்லை என குறிப்பிட்டார்.

அது கவிஞர்களின் வாக்கு மூலம்.

இவர் ஏன் தன் தலையில் போட்டுக் கொண்டார் என்பதுதான் புரியவில்லை.

உளவியல் மேதை பத்மநாதன் சபையில் நண்ட நேரம் பேசினார்.

சிலர் சிறுகதை எழுதுபவர்களுக்குக் கரு சொன்னார்கள்.

கூட்டம் முடிந்து. பழையபடி வேதாளம் முருங்கையில்.....

பத்திரிகையில் படங்கள்; வாய்திறவாதவர்கள் கூட பேசினார்கள் எனச் செய்தி.; உதயன் பத்திரிகைக்கு வரும் கதைகள் விமர்சனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என விளம்பரம். இவைகூடப் பெரிதல்ல.....

கலைவாணி ராஜகுமாரன் ஏதோவொரு பத்திரிகையில் படித்ததாக கொண்டுவந்து வாசித்த கட்டுரையை அவர் கூறிய கருத்தாக பிரசுரம்.

இப்படி பல தூண்டல்கள்.

மண்ணில் விதை வீசுபவன் கூட மண்ணின் தன்மை அறிந்து தான் வீசுவான் - எழுத்தாளன் மட்டும் ஏமாளியா!

அம்மாடிபோவீ பெரியபெரிய

அம்மாடியோவ்!

ஒரேநாளில் எழுபது திருமணங்கள்.

இத்தனையும் செட்டம்பர் 6ஆம் நாளில்

ரொறன்ரோ நகரில் நடைபெற்றது.

ஒரு திருமணம்:

இந்து மணமகன் கத்தோலிக்க மணமகளை காதலிக்க விளைந்த விழா.

காலையிலே திருமணத்திருப்பலி ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டு மோதிரம்மாற்றி

கைப்பிடிக்கப்பட்ட மணவிழா,

கத்தோலிக்கத் தேவாலயத்தில் நடைபெற்றது.

சடங்குகள் யாவும் மதவிதிகளுக்கமைய

ஒழுங்குடன் நடைபெற வீடியோ.

கமெராக்கலைஞர்கள் தங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களில் நின்று

படங்களைச் சுட்டுத்தள்ளினர்.

மாலையிலே மணவறையோடு கூடிய திருமணமண்டபத்தில் ஓமத்தீ

கொழுந்துவிட்டெரிய சைவக்கலாசாரப்படி நடைபெற்றது மங்கலநாண் பூட்டுவிழா.

இங்கு சர்வாதிகாரியாரென்பதை அறிவீர்களா!

ஐயர் அல்ல, மதவிதிகள் அல்ல,

கமெரா, வீடியோக்கமெராக்கருவிகள் மட்டுமே.

சுபநேரத்தில் மணமகன் வந்து மணவறையில்

காத்திருக்க ஐயர்

வீடியோகாரணுக்காகக் காத்திருந்தார்.

அவன் தன்தண்டு தடவாளமெல்லாம் பூட்டி 'ஓக்கே' காட்டியபின்தான் சடங்குகளே

ஆரம்பமாகியது.

இது திருமணவீட்டார் மீது ஐயர் கொண்ட கரிசனை அல்ல.

மதச்சடங்குகள் கூட்டுவியாபாரிகள் கையுள் சிக்கிவிட்ட துயரம்.

நாமெல்லாம் நவீனதொழில் நுட்பத்திற்கு அடிமையாய்

போய்விட்ட அவலம்.

தன்கூந்தலில் எப்பறத்தில் பூச்சூடவேண்டுமென்பதை வீடியோக்காரனிடம்

கேட்கின்றாள்

ஆரத்தித்தட்டோடு நாரிமணியொருத்தி.

கேக் வெட்டியபின் மோதிரம் மாற்றுவதா

மோதிரம் மாற்றியபின் கேக்வெட்டுவதா-

மணமக்கள் ஐயரிடம் கேட்க ஐயர் படப்பிடிப்பாளரைச் சுட்டுகிறார்.

இப்போதெல்லாம் மணமகன் கூறைமாற்றச்

செலவிடும் இடைநேரத்தை நிரப்ப

நடனம் புகுத்தப்படுகிறது.

கலாச்சாரச் சடங்கொன்றில் எங்கள் கலாச்சாரத்தைப் பிரதிபலிக்கின்ற

நடனமென்றால் பாராட்டவேண்டியதொன்றே.

இதுவோ மின்னலடிக்கும்

மின்சார வெளிச்சத்துக்குள் உள்ளடைகள் தெரிய அரைகுறையுடையோடு
வேற்று நாட்டவரால் நடாத்தப்படுகின்ற களியாட்டநடனம்.

இவைகளும் இக்கூட்டு வியாபாரிகளின்
கைங்கரியந்தான்.

திருமணத்தோடு மட்டும் கமெரா, வீடியோ ஆக்கிரமிப்பு நின்றுவிடவில்லை.
அதற்க்கப்பாலும்

பூப்பூர்ராட்டுவிழா, கலைவிழாக்கள், சுற்றலாக்கள் எனத்தொடர்கிறது.
சுற்றுலா நிகழ்வொன்றின்போது, ஒரு குடும்பத்தினர், படகொன்றை ஒருமணிநேர
வாடகைக்கமர்த்தினர்.

ஒரு மணிநேரம் இவர்கள் பொழுது ஜாலிதான் என எண்ணியிருக்க
ஐந்து நிமிடங்களுக்குள் படகை திரும்ப ஒப்படைத்தனர்.

ஏனென வினாவியபோது படமெடுத்தாயிற்றே!
எனப் பதில் கிடைத்தது.

வீடியோக்கலைகள் புலம் பெயர்ந்த பூமியில் புதிய பரிமாணம் காண்பது
இளங்கறுவல் கண்ணில் படவில்லையா!

உங்கள் ஆதங்கம் புரிகிறது.

வீடியோக்கலைப் படைப்புகள்

ஆரம்பித்திருப்பதென்னவோ உண்மைதானெனினும்

புதிய அவலங்களல்லவா தோன்றியிருக்கின்றது.

இந்தியப்பாணியில் வெள்ளித்திரைக்கு பூஜை போடுவதுபோல

வீடியோத்திரைக்கு பூஜைபோட்டு

சூரியன் பத்திரிகையில்

படம் போட்டதோடு மரணமாய்ப் போனது ஒரு படம்.

ஆஹா, மரணப் படுக்கைக்கும்

ஒரு மந்தைக் கூட்டத்திற்கும் என்னே பொருத்தம்.

பூஜைபோட்டு சீடி வெளியிட்டு

வெறும் மேடைப்பேச்சோடு காணாமல்போனது

பிறிதொரு போராட்டம்.

சினிமாபாடலுக்கு இந்திய நடிகைகள் ஆடியது போதாதென்று

நம்மவரை ஆடவைத்தது ஒன்று. அதைப்பார்த்து 'எள்ளல்' விட

ஒரு கூட்டம். கூட்டத்தின் பேச்சிலே மயங்கி நுனிப்பாசியினின்று

இந்திய வாதையில் பிதற்றுகின்றது

வீடியோ பெட்டியொன்று. ஒட்டு மொத்தத்தில்

இவர்களெல்லாம் இந்தியச்சினிமாவின்

எச்சிலிலை நாய்களாய் தோன்றுவதே

இன்றைய அவலம்.

எங்கள் ஊரைத் தின்றது நவீனபடைக் கருவிகள்.

பண்பாட்டை ஏப்பம் விடுகிறது வீடியோக்கருவிகள்.

"அவன் உயிரைக் கொன்றான்.

இவன் ஆன்மாவைக் கொன்றான் நான் பாசானேன்"

சேரனின் பொருத்தமான கவிதையடிகள் இவை.

இவற்றுக்கிடையே நம்பிக்கை தருவது போல் பி. விக்கினேஸ்வரனின் 'அழுத்தங்கள்'

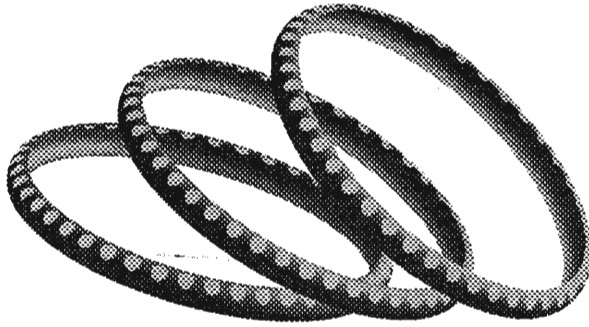
ஒன்று. அண்மையில் பாரிஸிலிருந்து வந்த "முகம்" மற்றொன்று. இந்த வித்துக்கள்

நாளை விருட்சமாகட்டும்.

காஞ்சோண்டுகளை அழிப்போம். பனங்கொட்டைகளை விதைப்போம்.

SABONA
OF LONDON

Design

மருத்துவக் கையணி

More than a copper bracelet

(416) 269-8151

LAW OFFICES

யசோ சின்னத்துரை

பரிஸ்டர், சொலிஸ்டர் மற்றும் நொத்தாரிஸ்

YASO SINNADURAI

Barrister & Solicitor, Notary Public

SCARBOROUGH OFFICE

2555, EGLINTON AVE E . SUITE 204

SCARBOROUGH . ON . M1K 5J1

(EGLINTON at MIDLAND)

TEL: (416) 265 3456

FAX: (416) 265 2770

MISSISSAUGA OFFICE

3038 HURONTARIO ST . SUITE 203

MISSISSAUGA . ON . L5B 3B9

(NORTH of Hwy 5 on Hwy 10)

TEL: (905) 306 1100

FAX: (905) 306 0594